76STE JAARGANG No. 100179

DINSDAG 28 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

TEN HALVE GEKEERD

IJsland is een eiland net als Curaçao, maar internationaal-politiek gezien aanmerkelijk belangrijker, ook al werd in het verleden nogal eens gesproken over de strategische waarden van de Antillen beneden de wind in verband met een eventuele bedreiging van het Panama kanaal in tijd van oorlog. IJsland ligt veel meer in het doelwit bij botsingen op grote schaal, doch zelfs in vredestijd is het eiland van aanzienlijke importantie. Het is er zichzelf ook wel van bewust als men bedenkt, dat het op een bepaald ogenblik besluit de Amerikaanse vlootbases te doen sluiten.

Zo'n negentig duizend kiezers hebben op IJsland kortgeleden hun stem uitgebracht voor een nieuwe volksvertegenwoordiging. Het meest kenmerkende van de uitslag was een opzienbare teruggang van het aantal communistische zetels. Zij hadden nogal wat invloed gehad in de regering, de communisten, en zij hadden ook het initiatief genomen tot het buitenshuis brengen der Amerikaanse oorlogsbodems. Nu zijn ze uitgekaart. De rechtse- en middenpartijen hebben winst geboekt en zullen zeker de basis kunnen vinden voor een goede coalitie.

In de Verenigde Staten gelooft men algemeen, dat IJsland net op tijd een nieuwe regering heeft gekregen. Niet alleen zullen de onderhandelingen over de militaire bases kunnen worden heropend, maar bovendien kan een nieuw bestuur trachten de economische moeilijkheden van het land weg te werken. IJsland werd met een ernstige crisis geconfronteerd. In mei werd besloten de invoerrechten te verhogen om subsidie voor de visserij vrij te krijgen; de kosten van levensonderhoud waren echter in zes maanden met niet minder dan negen procent gestegen, zodat zelfs subsidie al niet meer kon helpen.

Tussen de bedrijven door waren er **de meningsverschillen met Engeland en** andere mogendheden over IJsland's wensen om de territoriale wateren tot twaalf mijl uit te breiden; het gevolg hiervan was een kabinetscrisis omdat de communistische minister voor de visserij, Josepsson, de uitbreiding niet wilde uitstellen tot de bekende conferentie in Geneve waar over die zaken zou worden gesproken. De minister zette zijn zin door en vorig jaar september werd de nieuwe wet aangenomen. Terecht waren de Britten hierover maar slecht te spreken: misschien tonen zij thans bereidheid met een nieuwe IJslandse regering de kwestie opnieuw onder de loupe te nemen, zodat de verhouding tussen beide landen weer wat beter wordt?

IJsland heeft verder van zich doen spreken door haar betrekkingen met de Nato. Het kleine land levert geen militaire bijdrage aan de Westeuropese verdragsorganisatie, want het heeft leger noch vloot. Maar het heeft wel de bijzonder belangrijke strategische ligging en daar hebben de Nato-grootheden hun blikken strak op gevestigd. De Russen trouwens niet minder: zij hebben IJsland alle morele steun aangeboden bij de discussies over de visgronden en bovendien een royale lening willen verstrekken zodat van oost-Duitsland vissersschepen konden worden betrokken. Even voor de verkiezingen leek het erop, dat de IJslanders voor dit verleidelijk aanbod zouden zwichten. Maar ze zijn neutraal gebleven!

Het is nog te vroeg om zich aan voorspellingen te wagen, maar nu de communisten minder in de melk te brokkelen hebben in de regering van IJsland, nu is er een goede kans dat ook ten aanzien van de Nato een andere koers zal worden gevaren. Een land, dat voor zeven en negentig procent afhankelijk is van de uitvoer van vis, kan gemakkelijk door de landen van West-Europa ook in economisch opzicht worden geholpen. Daarna zal allicht de nieuwe regering, van de zwaarste financiële zorgen bevrijd, op militair gebied willen meegaan met de mogendheden van West-Europa en met de Verenigde Staten. En dat is uiterst belangrijk!

De recente geschiedenis van IJsland heeft wederom aangetoond, dat de communisten van Moskou gevaarlijke politiek bedrijven. Zij zullen niets liever willen dan het planten van splijtzwammen in gemeenschappen waar de krachten voor economisch bestel al veel te hard nodig zijn en waar beslist geen plaats is voor geruzie met bondgenoten wier steun zij behoeven. Het verleidelijk gefluit van het Kremlin zou IJsland bijna noodlottig zijn geworden. **De waarheid heeft ook daar echter gezegevierd!**

HET ALGERIJNSE DRAMA

Franse militaire operatie verloopt succesvol

Ruim 600 Algerijnen gedood en gevangen genomen

In de eerste fase van de woensdag onder persoonlijke leiding van de Franse opperbevelhebber in Algerië, generaal Challe, begonnen operatie in het ten oosten van Algiers gelegen woeste en dicht beboste berggebied van Kabylie, zijn meer dan 180 Algerijnse opstandelingen gedood, gewond of gevangen genomen. Dit is maandagavond officieel in Algiers medegedeeld.

De dertigduizend man Franse troepen, die deze „Operation Jumelles" tweelingen) uitvoeren, verloren tot nu toe twee man, achttien militairen werden gewond.

Er zijn tot nu toe een vijftigtal schermutselingen geleverd, waarin, volgens niet-officiële cijfers, 110 rebellen sneuvelden.

De Franse troepen, die worden gesteund door vliegtuigen en helikopters, voeren zuiveringsoperaties uit in een met diepe ravijnen doorsneden berggebied ter grootte van 1.800 tot 2000 vierkante kilometer, waarin zich vijf- tot tienduizend goed geoefende en wel bewapende opstandelingen bevinden.

In de eerste fase van de operatie zijn ook een negentigtal leden van het politieke en administratieve rebellenbewind in Kabylie gearresteerd.

De Franse militairen hebben tot nu toe een verlaten commandopost en veertien opslagplaatsen der opstandelingen gevonden.

De rebellen schijnen zich in kleine groepen gesplitst te hebben, die een heenkomen zoeken in berggrotten en **dorpen.**

De toegangen tot Kabylië zijn afgezet om de opstandelingen te beletten het gebied te verlaten.

In Franse militaire kringen meent men dat de operaties in Kabylie, gezien de ideale schuilplaatsen die dit dicht beboste berggebied de rebellen biedt, tenminste verscheidene weken zullen duren.

In de afgelopen week zijn in geheel Algerië in gevechten met de Franse veiligheidstroepen 667 opstandelingen gedood of gevangen genomen. De Fransen verloren 42 man aan doden. 53 opstandelingen zijn naar de Fransen overgelopen.

Onder deze verliescijfers der rebellen zijn die van de strijd in Kabylië inbegrepen.

In Israël zijn geslaagde proeven genomen met sinaasappels die in oktober rijpen, en die bijgevolg eerder dan Italiaanse en Spaanse sinaasappels op de Europese markt kunnen worden gebracht. Het zal echter nog wel enige jaren duren voor deze vroege sinaasappels in voldoende hoeveelheid kunnen worden gekweekt.

De vakantie van het koninklijk gezin in Zuid-Italië. Prinses Irene en haar vriendinnen maken vele wandelingen langs de kust, waar zij ongestoord kunnen genieten van de natuur.

Geen essentiele vooruitgang in besprekingen tussen Nixon en Chroesjtsjef

De Amerikaanse vice-president Nixon, op bezoek in de Sovjet-Unie heeft zijn reis buiten Moskou voortgezet met een bezoek aan Leningrad.

Nixon heeft maandag de Russische atoomijsbreker „Lenin" bezocht. Hij zei tot de arbeiders dat dit schip de wensen van de bevolking van de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie symboliseert nl. dat atoomenergie moet worden gebruikt voor vrede en niet voor oorlog.

Hij voegde hieraan toe dat in de Verenigde Staten een atoomkoopvaardijschip wordt gebouwd. Voort zei hij nog dat vreedzame samenwerking een gemeenschappelijke wens is. Hij bracht de groeten over van de vaders, moeders en kinderen van Amerika en wenste de arbeiders geluk toe. Een menigte arbeiders omringde hem toen hij langs de kade liep. Hij hield stil en zei: „60 km scheiden Alaska van de Sovjet-Unie. Wij moeten het ijs breken. Dit schip zou het kunnen doen".

Per schip ging het vervolgens naar het Tetrodworets-paleis buiten Leningrad waar vakantiegangers voor een vrolijk welkom zorgden.

Nixon ontsnapte ternauwernood aan het water van de verborgen fonteinen. Russen in de parken kwamen Nixon de hand schudden. Tot een van hen zei Nixon: „Ja alle oud-strijders zijn het er over eens: Geen oorlog, maar vrede". Vice-premier Kozlof die naast Nixon liep, boog zich naar de mensen en zei grinnikend: „En wij moeten alle buitenlandse bases opheffen". Nixon antwoordde: „Daarover zullen we moeten praten".

James Reston, hoofd van het Washingtonse bureau van de „New York Times" die de reis van Nixon verslaat, meldt uit Leningrad dat de Amerikaanse vice-president aan president Eisenhower en minister Herter heeft gemeld dat zijn besprekingen met Chroesjtsjef geen essentiële vooruitgang hadden opgeleverd wat betreft de oplossing van de meningsverschillen over de toekomst van Duitsland en Berlijn.

Nixon noemt het overleg „ernstig en nuttig" maar in de eerste plaats een meningsuitwisseling welke niet heeft geleid tot nieuwe voorstellen waardoor de impasse te Geneve kan worden doorbroken.

James Hagerty, perschef van de president, zei maandag dat Nixon een verslag van zijn besprekingen had gestuurd, maar hij wilde niets over de inhoud bekendmaken.

Volgens rapport O. A. S.

RAUL CASTRO betrokken bij invasie in Nicaragua

Een reeks documenten, die als bijvoegsel het aanvullend verslag zijn gehecht, dat gistermorgen aan de raad van de organisatie van Amerikaanse Staten is voorgelegd door de orientatiecommissie, die een onderzoek moest instellen naar de aard van de gebeurtenissen, die zich op 31 mei en 1 juni in Nicaragua afspeelden, stelt de volgende feiten in het licht:

1) De opstandige beweging tegen de regering te Managua werd georganiseerd door de Noordamerikaanse onderdaan Rafael Somarriba, lid van een „Revolutionaire Junta' van Nicaraguaanse uitgewekenen. Het doel van deze „Junta" zoals blijkt uit een domument, getiteld „het revolutionaire pacy van Havana", was de omverwerping van het bewind van Somoza.

2) De Cubaanse militaire leider Ernesto „Che" Guevara, commandant van het militaire resoort van La Cabana en een nauwe medewerker van Raul Castro, heeft zijn invloed en zelfs een bepaald bedrag in baar geld ter beschikking gesteld van de „Nicaraguaanse revolutionaire junta", waarvoor hij de steun van burgerlijke en militaire autoriteiten op Cuba inriep.

3) Een deel van de wapens, die op grondgebied van Costa Rica werden buitgemaakt na de gevangenneming van een groep Nicaraguaanse opstandelingen, hadden inscripties, waaruit buiten elke twijfel hun Cubaanse herkomst blijkt, terwijl andere wapenstukken van Dominikaanse of Noordamerikaanse kenmerken waren voorzien.

De regering van Brits Guyana heeft de invoer verboden van sinaasappelen en andere citrusprodukten afkomstig uit Suriname, uit Trinidad en andere Brits-Westindische eilanden.

Na het bedanken van Gina Lo'o-brigida heeft Silvana Mangano de hoofdrol aanvaard in de film „Jovanka en de andere meisjes". Voor deze film moest Silva haar haren laten afknippen, hetgeen haar na die behandeling onherkenbaar maakte.

Staalstaking spoedig ten einde?

De Amerikaanse minister van arbeid, Mitchell, heeft na een bezoek aan president Eisenhower gezegd te verwachten dat de staking in de Amerikaanse staalindustrie over niet al te lange tijd zal worden beeindigd.

De Federale bemiddelaar Finnegan heeft maandag twee uur met vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers beraadslaagd. Na de bijeenkomst verklaarde hij niet te menen dat het standpunt van partijen een wezenlijke verandering had ondergaan.

Finnegan is nu voornemens vandaag afzonderlijk met de afgevaardigden der beide partijen te beraadslagen.

Visum - verzoek BATISTA onderwerp van discussie in AMERIKA

Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken heeft gistermiddag de inhoud gepubliceerd van een brief, die de onderminister van buitenlandse zaken voor de betrekkingen met het congres, William McComber, aan de democratische afgevaardigde uit Ohio, Michael Feighan, geschreven heeft.

Laatstgenoemde had in telegrammen de vorige week aan president Eisenhower en minister Herter de regering verzocht een inreisvergunning voor de Verenigde Staten aan oud-president Fulgencio Batista van Cuba te weigeren. In zijn boodschap betreurde Feighan het feit, dat de Amerikaanse ambassadeur in de Dominikaanse Republiek, Joseph Farland, de uitreiking van een visum aan Batista had aanbevolen evenals hij eerder had gedaan in het geval van de oud-president van Venezuela, Perez Jimenez. In zijn brief ontkent McComber, dat Farland een dergelijke houding in de twee gevallen zou hebben aangenomen.

McComber wijst Feighan erop, dat de aanvrage van een visum door Batista op het ogenblik onderzocht wordt in het licht van de wet op de immigratie en de naturalisatie.

McComber merkt verder op, dat ambassadeur Farland nadrukkelijk de beweringen, die in sommige persorganen verschenen zijn, volgens welke hij zich uitgesproken zou hebben voor het toekennen van een visum aan Batista, heeft weersproken.

Hieraan voegt McComber toe, dat in het geval van Perez Jimenez aan deze door het State Department een visum is verstrekt op het overleggen van het diplomatieke paspoort, dat hem door de nieuwe Venezolaanse regering was verschaft en op verzoek van de Venezolaanse ambassade in de Dominikaanse Republiek. Ambassadeur Farland, aldus de onderminister, had geen enkele aanbeveling terzake geformuleerd

In het heerlijke klimaat van Zuid-Italië geniet de koninklijke familie van een welverdiende vakantie. Door een zachte temperatuur en een steeds schijnende zon wordt vooral het water opgezocht. Foto: Koningin Juliana en Prinses Irene en Prinses Beatrix begeven zich naar de haven van Napels om met de boot van het water van de Middellandse Zee te genieten.

De Conferentie te GENEVE

Uiteenlopende opvattingen over BERLIJN worden uitgewisseld

De ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier" hebben maandag in Génève besloten, dat de twee partijen hun opvattingen over een tussentijdse regeling van de kwestie-Berlijn op papier zullen zetten en het resultaat woensdag uitwisselen. Dit heeft een Franse woordvoerder bekend gemaakt na afloop van een middagbijeenkomst ten huize van de Britse minister Lloyd.

Voor vandaag staat er geen bijeenkomst van de ministers van de „Grote Vier" op het program. Herter, Lloyd en Couve de Murville zullen afzonderlijk de ontwapeningskwestie bespreken. Men verwacht, dat zij van gedachten zullen wisselen over de houding, die zij zullen aannemen, als in sptember de algemene vergadering van de V.N. in New York bijeen komt om o.a. dit vraagstuk te behandelen.

Amerikaanse funktionarissen verklaarden na afloop van de ontvangst maandag, dat het moeilijk was te zeggen, of het resultaat een vooruitgang betekent. Er was geen aanwijzing, dat de Sovjet-minister er niet langer op staat, dat een voorlopige regeling van de kwestie-Berlijn aan het Duitse vraagstuk als geheel wordt gekoppeld.

Doorgaans betrouwbare kringen zeiden te verwachten, dat de Russen opnieuw met hun voorstellen van 19 juni zullen komen. Volgens Amerikaanse funktionarissen zal het westen zijn „laatste aanbod" van 16 juni zonder grote wijzigingen herhalen.

Voorts werd vernomen, dat het westen enige suggesties voor een eventueel akkoord over Berlijn zal doen.

Toen Gromyko gistermiddag de villa van Selwyn Lloyd verliet, waar hij met zijn westerse collega's de thee had gebruikt, door journalisten werd gevraagd, of men tijdens het gesprek vordering had gemaakt, antwoordde hij: „Vraagt dat maar aan Selwyn Lloyd."

De Engelse bewindsman, die zijn Russische collega tot de deur uitgeleide deed, merkte met groot vertrouwen op: „Wij hebben onder het werken door de thee gebruikt." Gromyko vulde dit aan met de woorden: „Wij hebben een vruchtbaar gesprek gehad."

Na het vertrek van Gromyko bleven de drie westerse ministers in de villa van Lloyd bijeen.

Heeft Chroesjtsjef een hersentumor ?

Volgens het Westberlijnse boulevardblad „Nacht Depesche" heeft premier Khroesjtsjev van de Sovjet-Unie een hersentumor, die steeds meer zijn gedrag gaat beïnvloeden. Russische, Franse en Tsjechische specialisten hebben hem al vier maanden onder behandeling, aldus het blad. Khroesjtsjev zelf beseft de ernst van zijn ziekte. Het blad, dat geen bron noemt voor zijn bericht weet ook nog te melden, dat de Amerikaanse ambassade in Moskou president Eisenhower doorlopend op de hoogte houdt van Khroesjtsjevs ziekte.

De tumor drijft Kroesjtsjev ertoe steeds maar weer te reizen, aldus het blad, en is ook de oorzaak van de wanordelijkheid van zijn redevoeringen, waarin verstandige verklaringen en minder gelukkige loslippigheid elkaar aflossen. Als voorbeeld wordt genoemd de opmerking die Khroesjtsjev zich in Polen veroorloofde over de Katholieke Kerk hoewel hij van te voren er zelf mee ingestemd had de godsdienst te laten rusten. Volgens de „Nacht Depesche" werd het bezoek aan Polen ook bekort vanwege de tumor.

Een compagnie genie-troepen van het Turkse leger heeft in de afgelopen dagen prikkeldraadversperringen en mijnen gelegd tussen twee dorpen, die gelegen zijn aan de grens tussen de Syrische provincie van de Verenigde Arabische Republiek en Turkije, zo meldt het persbureau voor het Midden-oosten.

Communistische politie schiet op demonstranten in Kerala

De politie heeft maandag te Changanacherry, 80 km van Trivandroem, de hoofdstad van de communistische staat Kerala, in India, het vuur geopend op demonstranten, die onder het schreeuwen van leuzen tegen de regering, de wegen in de omgeving blokkeerden. Bij de schietpartij werden twee mensen gewond, van wie er een ernstig.

Voorts wordt vernomen, dat de families van acht betogers, die bij de jongste incidenten door agenten zijn gedood, een som geld, dat hun door de regering is aangeboden, hebben afgewezen, omdat zij van oordeel zijn, dat „dit een belediging van hun nagedachtenis zou zijn".

In een communique verklaren zij, „dat de enige mogelijke schadeloosstelling zou zijn een aftreden van de communistische regering om plaats te maken voor de democratie".

MINISTER LAMPE verblijd over de aankoop van „Antillenhuis woning"

„Ik ben met deze aankoop werkelijk zeer gelukkig" zeide de heer W. F. M. Lampe dinsdagmorgen tegen een redacteur van het A.N.P. De gevolmachtig minister bedoelde hiermede een grote villa, die naast het „Antillenhuis" in Den Haag is gelegen, en die in een nabije toekomst zal prijken met het opschrift „Antillenhuis woning", ter onderscheiding van „Antillenhuis kantoor", hetgeen op het huidige Antillenhuis zal komen te staan.

Het — nog niet officieel, de notariële overdracht moet nog geschieden maar toch zo goed als — nieuw aangekochte huis waarvoor premier Jonckheer onlangs bij de staten een krediet aanvroeg, wordt dus de eigenlijke residentie voor de gevolmachtigde minister van de Ned Antillen in Nederland en staat, met het huidige kantoor, op een erf van bijna 2000 vierk. meter, doch van het thans in gebruik zijnde pand geheel vrijstaand. Dat was de grote moeilijkheid, aldus de heer Lampe, het moest een vrijstaand huis zijn en in Den Haag is vrijwel alles aaneen gebouwd. Trouwens, in Den Haag is het nog steeds uiterst moeilijk, op woninggebied iets te krijgen. Het is daarom, dat ik met het slagen van deze aankoop zo gelukkig ben.

Maandag 3 augustus wordt reeds begonnen met het verbouwen van het huidige kantoor, waar op de begane grond de kantoren komen voor mr N. Debrot als direkteur en voor de administrateur, de heer van Weel, plus de secretaressen. Op de eerste etage komt het bureau van de gevolmachtigde minister, de afd personele zaken en eventueel de afd. voorlichting.

In het nieuwe pand, Badhuisweg 173, betrekt de heer Lampe voorlopig alleen de eerste etage, de benedenste woonlaag is tot medio januari 1960 nog verhuurd.

Terwijl de heer Lampe een en ander uiteenzette over de uitbreiding werd de kapitein ter zee A. van Strien aangediend. Zoals reeds gemeld, is kolonel van Strien benoemd tot commandant zeemacht Antillen Hij kwam nu. voor zijn vertrek over enige dagen naar de Ned. Antillen, zijn opwachting maken bij de gevolmachtigde minister. De Ned Antillen zijn voor mij geen onbekend terrein, zeide de heer van Strien ik was er al in de jaren 1953—1955, als commandant van de Marinebasis en van het stationschip. En de omgeving ken ik ook, ik was o.a. in Colombia, Panama, Barbados, Santo Domingo en nog veel meer, ook Suriname, als commandant van de Van Speyck".

Brilliant optreden van dr. Jaks

Wij hebben dezer dagen eens kennis gemaakt met dr Jaks, vanuit de verte weliswaar, want we waren eigenlijk een beetje huiverig voor dicht bij hem in de buurt te komen zulke verrassend knappe en griezelig-onwaarschijnlijke dingen als hij doet. Ergens verscholen in een hoekje van het „all-vou-can-eat-restaurant" van het Hotel Curaçao Intercontinental, waar dr Jaks deze week optreedt, hebben wij zijn ongelooflijke kunsten — of zijn het gaven? — meebeleefd. Voor zover mogelijk althans, want wat deze Amerikaanse „psychologist" vermag te doen, is slechts te zien en te horen, maar niet te vatten. Zo liet hij, terwijl hij zich had laten blinddoeken, mensen uit de zaal vaak bijzonder ingewikkelde handtekeningen op een vel papier zetten. Onmiddellijk daarna plaatste dr Jaks, van achteren naar voren schrijvend, precies dezelfde handtekeningen, tot in het kleinste détail nauwkeurig. En dit programmapunt leek het meest simpele te zijn.

Terecht kondigde Hotel Curacao dr Jaks „proudly" aan. Verscheidene tientallen gasten en even zovele introducees hebben aan het optreden van dr Jaks een paar boeiende uren beleefd, of zullen dat nog doen in de dagen, dat dr Jaks nog hier is.

C.C.C.-kwartiertje

Het C.C.C.-kwartiertje zal hedenavond op een andere tijd worden uitgezonden. Dit staat in verband met het feit dat drs. H. v.d. Baan een causerie zal houden bij gelegenheid van het vijftienjarig bestaan van de V.G.K.S. Het C.C.C.-kwartiertje zal hedenavond dus aanvangen om 21.25. De heer P van Aken zal spreken over „Pers en Televisie".

Geslaagden op Bonaire

Op de Centrale School van Playa op Bonaire behaalden hun diploma als costumière de volgende gelukkigen: Rosalinda Antoine (met lof), Elba Cristiaan (met lof), Narcisia Frans, Martha Statie, Philomena Angel, Philomena Martis, Edith Goeloe; Swinda Cicilia, Mildred Martis, Irena Martis, Irlandia Anthony, Judith Marchena, Cathalina Cecilia, Elisabeth Ellis, Olivia Statie, Edna Cecilia, Margo Frans.

Eén kandidaat werd afgewezen.

Onze hartelijke gelukwensen voor de geslaagden.

Politieberichten

Gistermiddag om vier uur schoot een vijf jarige jongen met een katapult een steen in de ogen van een twaalfjarig meisje. De politie heeft het meisje naar de dokter gebracht. die het vervolgens onmiddellijk naar het hospitaal vervoerde, waar operatief men worden ingegrepen.

Op de weg die leidt naar de bungalows van Suffisantdorp sloeg een bromfietser links af, op het moment dat een truck kwam aanrijden. De bromfietser is door de truck gegrepen en opzij geslingerd. Hij klaagde over pijn in zijn linker enkel en been en is door de Shell Ambulance overgebracht naar Dam-Negropont.

Gistermiddag om half vijf stond in de IJmuidenstraat achter een der perceel, een man die een tijd geleden enige vrouwen mishandeld had. Toen de politie ter plaatse kwam, was deze man zeer brutaal. Met de gummistok werd hij tot orde geroepen en vervolgens meegenomen naar de wacht.

Filmavond Natuurwetenschappelijke Werkgroep

Hedenavond om half negen zal op de binnenplaats van het Peter Stuyvesant College de prachtige natuurfilm „Geen plaats voor wilde dieren" worden vertoond. Voor de film zal voorzitter dokter M. van Velthoven een korte inleiding geven.

De film maakt duidelijk hoe de nog in natuurstaat levende inheemsen gebruik maken van hun omgeving, waar tegenover staat het misbruik der zg. beschaafde mensen.

Geslaagden Eilandelijke leergangen

Voor het examen Avondvaktekenschool der Eilandelijke Technische Leergangen zijn de navolgende candidaten geslaagd.

J. van Blarcum, P. C. van Blarcum, E. Conquet, L. Emerenciana, S. Jansen, E. Maduro, V. Martinus, E. Paulino, G. P. Rosalina, C. v. Rijckevoorsel, L. Selhorst.

Voor het examen Adspirant Bouwkundige slaagden de candidaten C. Bonifacio, H. Foendoe, L. A. van Hijningen, W. Ignacio, W. Koeiman, J. Mambi, R. Maria, J. Martina, J. v. Rijckevoorsel, R. Willems.

Onze hartelijke gelukwensen aan het adres van al deze gelukkigen.

Filmvoorstelling voor de Jeugd

In het Theater Caribe zal woensdagmiddag een filmvoorstelling gegeven worden voor de jeugd. Het programma van deze voorstelling, die begint van vijf uur en duurt tot zeven uur bestaat uit combitfilms en een reportage van het bezoek van Prinses Beatrix aan de Antillen en Suriname. De toegangsprijs voor deze filmvoorstelling bedraagt vijftig cent en de opbrengst komt ten goede aan het kabouterhuis van de Padvindsters op Knip. Zoals bekend werd dat het kampeercentrum van de padvindsters verleden jaar geopend en in de loop van dit jaar werd het centrum uitgebreid met een kabouterhuis. Om de onkosten daarvan te bestrijden zal deze voorstelling gegeven worden. Vanaf half vijf zal de zaal open zijn.

Drie mannen, vermoedelijk Cyprioten, hebben in Camden ten Noordwesten van Londen vanuit een rijdende auto geschoten op een Grieks Restaurant. Een man die juist bezig was het restaurant te kopen, werd gewond. De daders wisten te ontsnappen.

Onthulling Standbeeld „WILLEM DE ZWIJGER"

Speciale verkeersregeling

In verband met de onthulling van het standbeeld „Willem de Zwijger" op het Waaigatplein alhier, zijn voor morgen de volgende verkeersmaatregelen vastgesteld:

1. Het verkeer komende van Julianaplein, bestemd voor Punda en Otrbanda, wordt vanaf 10.00 uur omgeleid over Scharlooweg — Wilhelminabrug.
2. Het verkeer komende van Heerenstraat — Madurostraat, wordt vanaf 10.00 uur geleid via Columbusstraat naar Hendrikplein en Helfrichplein.
3. Het verkeer komende van Breedestraat (P) wordt vanaf 10.00 uur via Pietermaai geleid over Julianaplein.
4. De halteplaatsen autobussen t.h.v. Postkantoor komen vanaf 10.00 uur te vervallen.
5. De parkeerplaatsen:
   a. rond het Waaigatplein;
   b. ten westen parkeerheuvel westelijk van het Postkantoor;
   c. op De Ruyterkade vanaf hoek Columbusstraat tot hoek Bakkerstraat;
   d. ten noorden van Waaigatplein op de Dempelstraat;
   komen tot na afloop van de plechtigheid in het geheel te vervallen.
6. De vrachtauto's, welke gewoonlijk parkeerden ten zuiden van het Waaigatplein, kunnen tot na afloop van de plechtigheid parkeren op het open gedeelte tussen Zonstraat en Sterstraat langs de Zonstraat.
7. Er dient rekening mede te worden gehouden, dat het verkeer vanaf 10.00 uur tot na afloop van de plechtigheid (ca. 12.00 uur) enige stagnatie zal ondervinden. De politie verzoekt het publiek vlotte medewerking te willen verlenen aan noodzakelijke verkeersmaatregelen.

Amsterdamse Beurs

Bij kalme handel was de tendentie vanmiddag voor de internationale waarden aan de vaste kant, vooral voor aandelen Kon. Olie door publieke vraag. De scheepvaarten waren verdeeld. Van de leidende cultures was Deli in herstel terwijl de staatsfondsen doorelkaar genomen goed prijshoudend waren. Aandelen en dollarobligaties KLM lagen vast. De guldenobligaties waren daarentegen een fractie lager.

Kon Olie 156.20
Unilever 581
Philips 661 7/8
Philips pref 250
AKU 375¾
Scheepvaartunie 134¼
KNSM 157¼
KPM 123¾
Ned Handelmij 251½
Nat Handelsbank 153¾
HVA 181½
Amsterdam Rubber 93¾
Deli Mij 181.25
3 pct Nederl '47 92 27/32
HAL 156¾
Walvisvaart 114
A'damse Bank 324½
HBU cert 251
Billiton 2e 272
Overz Gas 257
Borsumij 71¾
Lindetevens 135
Rotterd Bank 300
Curacaose Hmij 178½
WM Muller 317½
KLM —
Hoogovens 588
Nievelt Goudriaan 126¼
Excelsior 119 7/8
Ant Brouwerij 224½
Rott Lloyd 136
Stokvis RS 176½
Lening Ned. Ant. 97 3/8
Bank Ned gem 3½ pct '58/59 100 1/8
Bank Ned gem pct 1957 110¼
Bank Ned gem 5¼ pct 1958 106½
4¼ pct Neder. 1959 97 29/32
ANP-CBS Beursindices
Int concern 430.54
Industrie 218.53
Scheepvaart 152.58
Banken 186.04
Indon. Fondsen 129.17
Algemeen 298.88

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling

kantoor open 07.00 — 23.30 tel 2307
J. Roos 23.30 — 07.00 " 3200
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
C. G. de Haas, Generaalsweg 33,
Voormalig Amerikanenkamp „ 6-43158
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen
A. de Jong "" 4234
C... ...ij-Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354
Th... ...siento
„Counterplot".
Toegang uitsluitend voor leden en introducess.

New Yorkse Beurs

Het Gemiddelde voor industriele fondsen van Dow Jones kon gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs tot een nieuw hoogtepunt stijgen. Er bestond vooral goede vraag voor Staalfondsen. In de namiddag bleef de stemming vast doch de handel was niet omvangrijk. Er werden koersstijgingen geboekt van een punt of meer. Tegen het slot namen de winstnemingen iets toe waardoor een deel van de geboekte koerswinsten verloren ging. De markt sloot vast met koersstijgingen van een punt of meer. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1208, waarvan hoger 565, lager 427 en onveranderd 216. De aandelenomzet bedroeg 2.910.000 en de obligatieomzet 5.100.000 dollar. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 79 3/4
Anaconda Copper 62 3/8
Bethlehem Steel 56 7/8
Dupont de Nemours 260 5/8
General Electric 82
General Motors 57 1/4
International Tel and Tel 38 5/8
Royal Dutch 41 1/8
Shell Oil 76 3/4
Standard Oil of New Jersey 51 1/4
U S Steel 103 3/4
Canadian Pacific 29 3/8
International Nickel 103 1/2
Royal Dutch Am. Shares 67 3/4 b.
K L M 35 7/8
Aluminium Co 115
Dow Jones 669.08.

AGENDA

VANDAAG:

Cinelandia 7.00 en 9.00:
„The Big Tip Off". In het engels met spaanse tekst.

Roxy 7.00 en 9.00:
„Vaders en Zonen" (Padri e Figli in het Italiaans met hollandse tekst

West-End 7.00 en 9.00:
„Day of remember".

Cine-truck:
Voorstelling op Barber.

J. P. F. 20.30 uur:
Vergadering Wijkcommissies.

Muziek Vereniging Emmastad 8.30 uur.
In de Shell-Golf-Club uitvoering van „Die Zauberflote" van Wolfgarg Amadeus Mozart.

MORGEN:

Cine-truck:
Voorstelling op Jan Doret.

Filmstudiegroep
8.30 uur in het Cultuurcentrum vertoning van de *„Vijf film-experimenten"*.

De internationale organisatie van schrijvers, de P.E.N., die onlangs haar Hongaarse afdeling weer toeliet als lid, heeft telegrafisch een beroep gedaan op de Hongaarse regering de schrijvers die daar nog worden gevangen gehouden, vrij te laten. Met name worden genoemd auteurs Tibor Dery en Gyula ... die na de Hongaarse opstand w... veroordeeld tot respectievelijk ... en zes jaar gevangenisstraf.

Het telegram was ondertekend door de Italiaan Alberto Moravia, nieuwe voorzitter van de P.E.N., vice-voorzitter Erich Kästner West-Duitsland en de algemene secretaris David Carver uit Engeland namens de schrijvers uit 35 landen die op het ogenblik in Frankfort jaarlijkse P.E.N.-congres houden.

Het Lincoln-jaar en de 75e verjaardag van het Amerikaanse Vrijheidsbeeld

Ere-penning inspireerde tot Amerika's bekendste symbool

Het befaamde Vrijheidsbeeld staat op een eiland in de haven van New York, het gezicht gericht naar de binnenkomende schepen. De Vrijheid groet ieder die daar binnenvaart; zij die voor de eerste en ook zij die voor de honderdste maal komen. In het afgelopen jaar werd het beeld zelf bezocht door ongeveer 800.000 mensen.

Aan haar voeten, welhaast verborgen onder de zoom van haar kleed en onopgemerkt door vele bezoekers, ligt een gebroken boei, als symbool van het breken der banden waaraan een voor zijn vrijheid strijdend volk gekeetend was.

Op 4 juli 1884, 75 jaar geleden, overhandigde Ferdinand de Lesseps, de bouwer van het Suezkanaal, het eigendoms bewijs van het standbeeld aan de Amerikaanse gezant te Parijs, Levi P. Morton.

En op 28 october 1886, trok in de haven van New York de Elzasser beeldhouwer Auguste Bartholdi, terwijl hij in de toorts van het beeld stond, de franse vlag van het gezicht van de Statue of Liberty.

Maar het verhaal van het beeld, de gebeurtenissen waaraan het zijn ontstaan te danken heeft en de gevoelens van het franse volk dat aan Amerika zijn meest beroemde symbool gaf, gaan nog vele jaren terug.

Dit jaar wordt in de Verenigde Staten de 150ste geboortedatum van Abraham Lincoln herdacht. Lincoln is nauw verbonden aan het Vrijheidsbeeld, zowel figuurlijk als feitelijk.

Hij verbrak de ketenen waaraan een volk geboeid had gelegen. Hij schafte de slavernij af.

In het Frankrijk van die dagen, onder de regering van Napoleon III, was er geen groep mensen die de idee van de vrijheid liefhadden en hoopten op een ordelijke afschaffing van de monarchie. Er waren ook grote aantallen franse burgers die verlangden naar een waarlijk democratische republiek, doch die geen stem hadden. Voor hen was Lincoln de verpersoonlijking van vrijheid en rechtvaardigheid.

Toen het nieuws van zijn dood in 1865 bekend werd, vatten deze burgers dit op als een persoonlijke tragedie. Spontane uitingen van leedwezen stroomden de Verenigde Staten binnen. Een groep jonge studenten te Parijs schreef aan de Amerikaanse gezant te Parijs John Bigelow:

„In President Lincoln betreuren wij een medeburger, want geen land is thans onbereikbaar voor de anderen en wij beschouwen dat land, waar er meesters noch slaven zijn, waar iedereen òf vrij is òf aan het vechten is om vrij te worden, als het onze. Wij jonge mensen aan wie de toekomst behoort, moeten de moed hebben een ware democratie te vestigen en wij zullen naar gene zijde van de oceaan moeten zien om te leren hoe een volk dat zichzelf vrij gemaakt heeft ook zijn vrijheid kan behouden."

Spoedig daarna deed een frans provinciaal blad „Le Phare de la Loire" het voorstel in Frankrijk een inschrijving te houden voor het vervaardigen van een gouden penning voor de weduwe van Lincoln. Binnen enkele maanden hadden veertigduizend franse burgers een bijdrage gegeven ieder van niet meer dan enkele centen, want dit zou een waarlijk geschenk van het volk moeten zijn.

De gevoelens van deze mensen werden uitgedrukt door de jonge journalist die de suggestie had gedaan: „Zeg aan Mevrouw Lincoln dat in dit etui het hart van Frankrijk ligt".

De penning bevindt zich thans in de Bibliotheek van het Congres. Aan de voorzijde vertoont zij het beeld van Lincoln met een randschrift luidende: „Dédié par la Democratie Française à Lincoln, president deux fois élu des Etats-Unis."

Op de keerzijde staat de Overwinning aan de ene zijde van een altaar, met een hand rustend op een anker en een krans in de andere. Boven het altaar staat het helmteken van het grootzegel der Verenigde Staten afgebeeld. Aan de rechterzijde van het altaar staan twee negersslaven afgebeeld, de een wijzend naar het Grootzegel, de andere naar de Overwinning. Het altaar draagt het opschrift:

„Lincoln honnête homme abolit l'esclavage rétablit l'union suava La République sans voiler la statue de la liberté. Il fut assassiné le 16 Avril 1865."

De naam van de ontwerper Franky Magniades, komt voor op de voor- en achterzijde van de penning. Onder het altaar is het opschrift: „Liberté-Egalité-Fraterni-

Het uit 19 personen bestaande aanbiedings-comité, waarvan ook Victor Hugo deel uitmaakte schreef naar de weduwe van Lincoln:

„Wij zijn aangewezen om U deze penning aan te bieden, die namens meer dan 40.000 franse burgers is geslagen ter ere van de grote, eerzame man, wiens naam U draagt, in het verlangen hun sympathie te betonen voor de Amerikaanse Unie in de persoon van een haar meeste doorluchtige en zuivere vertegenwoordigers. Indien Frankrijk de vrijheden bezat waarvan het republikeinse Amerika thans geniet, dan zouden de bewonderaars van Lincoln en de deelgenoten van de opvattingen waaraan hij zijn leven heeft gewijd, en welke door zijn dood werd geheiligd hier niet bij duizenden, doch bij miljoenen geteld worden".

Hiermee was het zaad voor het vrijheidsbeeld geplant. Het zou hetzelfde jaar ontkiemen.

In de zomer van 1865 onderhield Edouard Rene Lefevre de Laboulaye, professor in de rechten, schrijver en leidende franse intelecteule liberaal, enige gasten in zijn huis te Glatigny bij Versailles. Onder hen bevond zich Bartholdi, een vooraanstaande jonge beeldhouwer. Laboulaye sprak over de traditionele band van vriendschap tussen het vrijheid-minnende Amerika en het vrijheid-zoekende Frankrijk. Hij was van mening dat de Amerikaanse beginselen van „life, liberty and the pursuit of hapiness" en Frankrijks doeleinden van „Liberté, Egalité, Fraternité" dezelfde waren. „Indien ooit een monument zou worden opgericht in de Verenigde Staten als een herinnering aan haar onafhankelijkheid, zou het slechts natuurlijk zijn, als het werd gebouwd door gezamenlijke inspanning als een gemeenschappelijk werk van beide naties."

Het onderwerp werd niet meer aangeraakt, doch zes jaar later ontmoette Bartholdi en Laboulaye elkaar weer en toen was het dat de inscriptie op de Lincoln-penning onder de aandacht van Bartholdi werd gebracht. Dit was in 1871. In 1876 zou het Eeuwfeest van de Amerikaanse onafhankelijkheid worden gevierd. Zou het, aldus Bartholdi, niet passend zijn dat het Franse volk aan Amerika een monument gewijd aan de vrijheid aanbood.

Het antwoord was „ja". Hij werd aangewezen om in de Verenigde Staten het plan te bespreken met vooraanstaande Amerikanen. Ook de Amerikanen waren enthousiast.

In 1875 werd, na de vestiging van de Derde Republiek, een Frans-Amerikaanse Commissie gevormd voor het inzamelen van gelden. Duizenlen bijdragen stroomden binnen, zodat een bedrag van 450.000 dollar verkregen werd.

Bartholdi begon zijn werk. Gustave Eiffel, bouwer van de Eiffeltoren, ontwierp het raamwerk voor het standbeeld. De ateliers van Gaget-Gauthier Compagnie in Parijs vergrootten en reproduceerden op enorme schaal het model van Bartholdi. Het beeld, bestond uit koperen stukken die bij elkaar gehouden werden door bouten en ijzeren banden.

Lich doch duurzaam en sterk kon het uit elkaar gehaald worden en zonder moeite worden vervoerd.

Ofschoon het beeld in 1876 nog niet klaar was, kon de gehele rechter-arm die de toorts der vrijheid vasthoudt worden tentoongesteld op de Eeuwfeest Tentoonstelling te Philadelphia en New York.

Op de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag, 4 Juli 1884 werd het beeld met plechtigheden te Parijs door Frankrijk aan de Verenigde Staten overgedragen.

Amerika was het voetstuk aan het bouwen - eveneens door openbare bijdragen op 28 oktober 1886, kon Bartholdi de woorden op de penning van twintig jaar terug in vervulling doen gaan „sans voiler la Statue de la Liberte"

Het Vrijheidsbeeld te Parijs voordat het naar de Verenigde Staten werd verscheept. (foto U.S.I.S.)

De gouden penning die door Franse burgers aan de weduwe van Lincoln werd aangeboden, na de moord op de emancipator. Zij inspireerde de beeldhouwer Bartholdi tot de „Statue of Liberty". (foto U.S.I.S.)

„ZETA" EEN MISLUKKING

Britse kernfusie - machine was geleerden te machtig

„Gedrag apparaat onbegrijpelijk"

Het Britse gezagsorgaan voor atoom-energie heeft in zijn jaarrapport officieel toegegeven dat de hooggespannen verwachtingen omtrent de „Zeta" ongegrond zijn gebleken. De „Zeta" is een machine waarbinnen fusie van waterstof-isotopen kan worden opgewekt, een proces dat met het „temmen" van een waterstofbom wordt vergeleken.

Het mislukken van de experimenten wordt geweten aan het optreden van een onverklaarbaar „lek", waardoor het opwekken van energie in de „Zeta" veel weg had van het oppompen van een lekke autoband.

Toen de „Zeta" anderhalf jaar geleden in gebruik werd genomen, hadden de atoomgeleerden van het Harwell-centrum verklaard voor 90 percent zeker te zijn dat ze de enorme energie die bij fusie van zware waterstof-isotopen vrijkomt, in bedwang konden houden en in nuttige energie konden omzetten.

Sindsdien is evenwel gebleken dat een zeer groot deel van de energie verloren ging. Ze werd afgegeven aan de wanden van de appelbeignet-vormige buis, waarin de fusie zich bij temperaturen van miljoenen graden Celsius afspeelt. Inmiddels gaat men voort met het zoeken naar betere en naar andere methoden om de fusie-energie te behouden, aldus het rapport.

Sir William Penny, een lid van de raad, verklaarde dat het werk met de „Zeta" wordt gestaakt, omdat de gedragingen van dit apparaat „bijzonder moeilijk te begrijpen" zijn. Een nieuw apparaat, groter en duurder dan de „Zeta" en enig in zijn soort, zal gebouwd worden en over twee of drie jaar gereed zijn. De Britse deskundigen hopen met dit nieuwe apparaat wetenschappelijke beginselen vast te stellen waarmee zij het gedrag van de „Zeta" kunnen begrijpen.

Een kennelijk zeer wilde beer heeft bij Hamburg een luxe-auto aangevallen. Het beest rende zo hard tegen de wagen op dat deze ondersteboven op de tweede rijbaan van de verkeersweg terecht kwam.

De drie inzittenden liepen vrij ernstige verwondingen op. De wat gekalmeerde beer verdween, ogenschijnlijk onbeschadigd, op een sukkeldrafje in het bos langs de weg.

Onrechtmatige eigendomsontneming

Nationalisatie in INDONESIE strijdig met het volkenrecht

Vooraanstaande buitenlandse geleerden publiceren mening in tijdschrift

Drie vooraanstaande buitenlandse geleerden op het gebied van het volkenrecht zijn onafhankelijk van elkaar eenparig tot de conclusie gekomen dat de Indonesische Nationalisatiewet van december 1958 op meer dan één grond in evidente strijd is met de fundamentele beginselen van het recht. De volkenrechtsgeleerden zijn Lord McNair te Cambridge, prof. H. Rolin te Brussel en prof. dr. A. Verdross te Wenen. Zij hebben hun mening op verzoek van De Ondernemersraad voor Indonesië te 's Gravenhage gepubliceerd in een vandaag verschenen speciaal nummer van het Nederlands Tijdschrift voor Internationaal Recht. De Ondernemersraad, een organisatie waarin de Nederlandse investeringsbelangen in Indonesië zijn verenigd, beoogt met deze actie een objectief oordeel uit te lokken over de bij herhaling van officiële Indonesische zijde verkondigde stelling, dat bij de nationalisatie van de Nederlandse bedrijven in Indonesië de regels van het internationale recht in acht zouden zijn genomen.

Lord McNair en prof. Rolin leggen er in hun artikelen de nadruk op, dat de „nationalisatie" onverenigbaar is met nog bestaande verdragsverplichtingen van Indonesië jegens Nederland. De geleerde schrijvers wijzen alle drie op het politieke oogmerk van de wet van december 1958 en op haar discriminatoir karakter. Zij achten voorts de vage wijze, waarop Indonesië enige schadevergoeding in het vooruitzicht stelt, volkenrechtelijk ten enen male onvoldoende, zelfs gemeten naar de lichtere maatstaven door sommige auteurs aangelegd voor nationalisaties die overigens wel aan de eisen van het internationale recht voldoen.

Zij wijzen er daarbij onder meer op dat:

1. Uit een aantal wettelijke bepalingen en de officiële daarvan valt af te leiden, dat de Indonesische regering zich een vergoeding voorstelt, die ver beneden de werkelijke waarde van de genationaliseerde objecten zal blijven;
2. De wijze van de betaling nog niet vaststaat, immers bij een nadere wet zal worden geregeld; aangenomen moet worden, dat de betaling zal geschieden in termijnen over een periode van onbekende duur;
3. Wèl reeds vaststaat, dat het tijdstip der betalingen wordt verschoven naar een onzeker moment in de toekomst, terwijl de nationalisatie zelf terugwerkt tot 3 december 1957;
4. De betaling afhankelijk wordt gesteld van de oplossing van het politieke conflict over Nederlands Nieuw-Guinea.

Lord McNair besluit zijn beschouwingen met te constateren, dat de zogenaamde Indonesische nationalisatie geen werkelijke nationalisatie is; hij noemt deze naar zijn ervaring uniek en zegt haar slechts te kunnen zien als een eigendomsontneming zonder enige wettige rechtvaardiging. Prof. Rolin is van oordeel, dat het door hem vastgestelde onrechtmatige karakter van de Nationalisatiewet de Indonesische regering verplicht de afgenomen zaken aan de rechtmatige eigenaren terug te geven of hen anders schadeloos te stellen voor de volle waarde van hun eigendommen en het verlies van de vrije uitoefening van hun rechten.

Prof. Verdross noemt de besproken maatregelen een door het volkenrecht verboden confiscatie van eigendommen van vreemdelingen.

Vliegende schotel in Kopenhagen . . . .

Twee studenten van de universiteit van Kopenhagen hebben grote opwinding [illegible] door mee te delen, dat zij een vliegende schotel hadden gezien. Zij hadden er zelfs foto's van genomen en toen de film in de donkere kamer van een krant onder deskundig toezicht was ontwikkeld [illegible] als de schotel. Het verhaal maakte grote opgang in alle Deense bladen en kranten uit, geheel Europa schreeuwden om de foto's [illegible] de krant, die de film [illegible] die als een echt exclusief het [illegible]

De beide studenten [illegible] radio en televisie [illegible] zelfs uitgenodigd in het buitenland televisie-interviews te geven. Het Deense officieren, natuurkundigen en ruimtevaart-enthousiasten [illegible] met verbazing over het gebeurde. Verslaggevers slaagden er zelfs in, mensen te vinden, die de schotel [illegible] van andere delen van de stad hadden gezien.

De hele geschiedenis spatte als een zeepbel uiteen, toen de studenten bekenden dat zij hadden willen bewijzen, hoe gemakkelijk iedereen een verhaal over een vliegende schotel slikt. Zij vertelden, dat zij hun ruimteschip hadden gemaakt van twee schotels van plastic, die zij aan elkaar hadden gelijmd. Aan de onderkant werden drie tafeltennisballetjes bevestigd en er boven [illegible] koepel van karton. Zij hingen [illegible] geval met een touw op aan een boomtak in een park en maakten toen hun foto's.

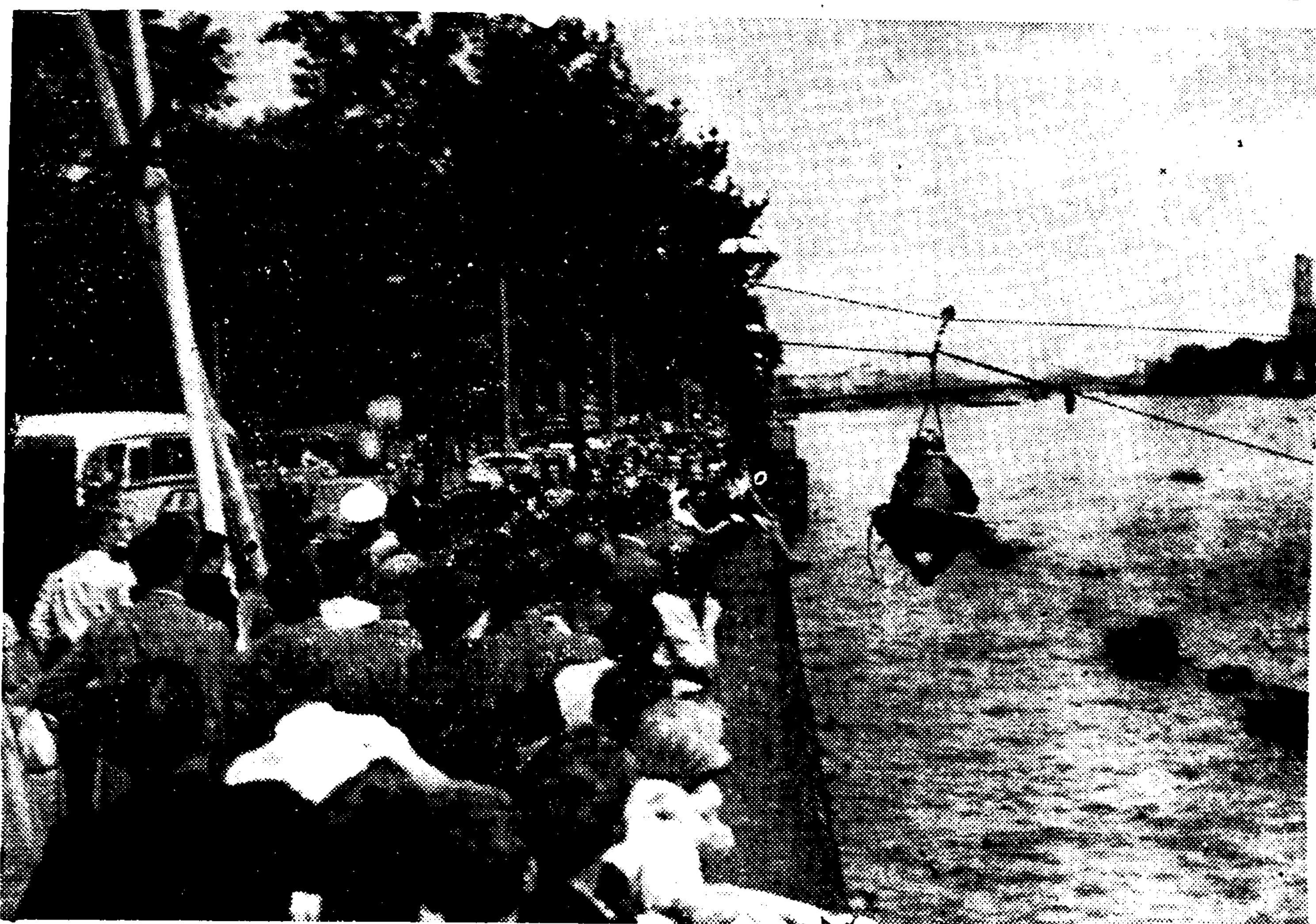
Nieuws in 't kort

Het feit dat 110 jaar geleden de Hongaarse vrijheidsdichter Sandor Petoefi werd geboren, wordt van 27 juni tot 3 augustus in zijn geboortedorp, Kiskoeroes, herdacht met een serie bijeenkomsten en manifestaties, zo meldt het officiële Hongaarse persbureau M.T.I.

De diplomaat Alexander Orlov is benoemd tot vice-minister van buitenlandse zaken. Er zijn nog vier andere vice-ministers van buitenlandse zaken.

De Britse minister van arbeid, Hugh Molson, is bij een autobotsing in Schotland gewond. Hij is met een hersenschudding in een ziekenhuis opgenomen. Zijn toestand is bevredigend.

In de studio's van de Britse filmindustrie heeft het werk stilgelegen als gevolg van een staking van 4.000 kappers, grimeurs, en kantine- en kantoorpersoneel die protesteerden tegen het volgens hen te trage verloop van de onderhandelingen over salarisverhoging.

Om commander I. H. Forster Martin een snelle en veilige landing te garanderen in de kanaalrace, werd hij met een gordel uit de helikopter gelost in Londen aan de Theemskade. Forster Martin kwam veilig bij Marble Arch aan.

N OF M

door AGATHA CHRISTIE

20

Min of meer onbewust dempte Tuppence het geluid van haar voetstappen; ze liep op haar tenen voorzichtig verder.

De vrouw hoorde haar pas toen ze vlak bij was en draaide zich geschrokken om.

Het was een grote vrouw, eenvoudig, zelfs armelijk gekleed, maar met een opvallend gezicht.

Ze was niet jong meer, waarschijnlijk tussen de veertig en vijftig, maar er was iets tegenstrijdigs in haar gezicht en de wijze waarop ze gekleed was. Ze had blond haar, hoge jukbeenderen en moest vroeger — eigenlijk was ze dat nog — knap geweest zijn. Een ogenblik had Tuppence het gevoel, dat het gezicht van de vrouw haar vaag bekend voorkwam, maar dat gevoel ebde weg. Het was, dacht ze, een gezicht om niet gauw te vergeten.

Klaarblijkelijk was de vrouw ontsteld, want de schrik, die even over haar gezicht gleed, ontging Tuppence niet. Vreemd, vond ze.

Ze zei: „Neemt U mij niet kwalijk, maar zoekt U iemand?"

De vrouw sprak langzaam en met een vreemde tongval; ze sprak de woorden zorgvuldig uit, alsof ze ze uit het hoofd geleerd had. „Dit huis is Sans Souci?"

„Ja, ik woon hier. Wilt U iemand spreken?"

De vrouw zweeg een onderdeel van een seconde voor ze vroeg: „U kunt mij zeggen, alstublieft. Er woont een zekere Mr. Rosenstein daar? Neen?"

„Mr. Rosenstein?" Tuppence schudde haar hoofd. „Neen, ik ben bang van niet. Maar misschien heeft hij hier vroeger gewoond en is nu vertrokken. Zal ik 't even voor U vragen?"

Maar de vreemde vrouw gebaarde snel, dat Tuppence dat niet moest doen. „Neen, neen. Ik me vergist. Verontschuldig, alstublieft."

Toen draaide ze zich vlug om en liep snel de heuvel af. Tuppence staarde haar na; om de een of andere reden was haar achterdocht opgewekt. Er was iets tegenstrijdigs in de manier van doen van de vrouw en haar woorden. Tuppence had het gevoel, dat „Mr. Rosenstein" een verdichtsel was en dat de vrouw de eerste beste naam had genoemd, die in haar opkwam.

Tuppence aarzelde een ogenblik en begon de ander achterna te lopen, heuvel-afwaarts.

Iets, dat ze alleen kon beschrijven als een opwelling, deed het verlangen in haar opkomen de vrouw te volgen.

Spoedig daarna bleef ze echter stilstaan.

Die vrouw volgen zou op nogal opvallende wijze de aandacht op haar zelf vestigen.

Het was heel duidelijk, dat ze op 't punt gestaan had Sans Souci binnen te gaan, toen ze met de vrouw sprak; terugkeren zou het vermoeden doen rijzen, dat Mrs. Blenkensop iemand anders was, dan ze zo oppervlakkig leek — dat wilde zeggen, als die vrouw werkelijk deel uitmaakte van het vijandelijke complot.

Neen, tot elke prijs moest Mrs. Blenkensop blijven wat ze scheen.

Tuppence keerde zich om en liep de heuvel weer op. Ze ging Sans Souci binnen en bleef een ogenblik in de hall staan. Zoals gewoonlijk in de voormiddag, scheen het huis verlaten: Betty deed haar slaapje en de andere gasten waren gaan rusten of uitgegaan.

Terwijl Tuppence in de donkere vestibule stond te denken over haar laatste ontmoeting, ving ze plotseling een zwak geluid op. Het was een geluid, dat ze heel goed kende: de zwakke echo van een bel.

De telefoon van Sans Souci stond in de vestibule. Het geluid, dat Tuppence zo even gehoord had, was het geluid van de hoorn van een neven-toestel, die wordt afgenomen of weer wordt neergelegd. Er was één neven-toestel in huis: in de slaapkamer van Mrs. Perenna! Tommy zou in zo'n geval geaarzeld hebben, maar Tuppence aarzelde geen ogenblik. Heel zachtjes en voorzichtig nam ze de hoorn op en bracht die aan haar oor!

Iemand gebruikte het neven-toestel. Het was de stem van een man. Tuppence hoorde zeggen: „. — alles gaat goed. Dus, zoals afgesproken, op de vierde."

De stem van een vrouw zei: „Ja, doorgaan."

Er was een „klik" toen de hoorn werd neergelegd.

Tuppence had haar voorhoofd gefronst. Was het de stem van Mrs. Perenna? Het was moeilijk te zeggen, afgaande op die drie woorden! Als het gesprek wat langer had geduurd — het zou natuurlijk ook een gewoon gesprek kunnen zijn......

In de woorden, die ze had afgeluisterd, lag bepaald niets anders opgesloten......

Het licht, dat door de deur naar binnen viel, werd eensklaps verduisterd.

Tuppence schrok op en legde de hoorn neer, toen Mrs. Perenna begon te spreken.

„Wat een mooie middag. Gaat U uit, Mrs. Blenkensop, of bent U zo even thuisgekomen?"

Dus het was niet Mrs. Perenna, die in de kamer van Mrs. Perenna had gesproken! Tuppence mompelde vaag iets over een prettige wandeling, die ze had gemaakt en liep naar de trap.

Mrs. Perenna liep haar door de vestibule achterna. Ze scheen groter dan anders en het viel Tuppence op hoe sterk en gespierd deze vrouw was.

„Ik ga even m'n jas boven brengen," zei ze, liep snel de trap op en botste, toen ze de hoek van de overloop omsloeg, tegen Mrs. O'Rourke op, die met haar enorm lichaam de weg versperde.

„Nou, nou, Mrs. Blenkensop, U schijnt veel haast te hebben."

Ze ging niet opzij, maar bleef staan en keek glimlachend neer op Tuppence, die net onder haar stond. Zoals altijd was er iets schrikaanjagends in de glimlach van Mrs. O'Rourke.

En eensklaps, ze wist niet eens waarom, was Tuppence bang.

De grote, glimlachende Ierse met haar zware stem die de weg blokkeerde en beneden Mrs. Perenna, die haar onder aan de trap insloot.

Tuppence keek over haar schouder. Was het verbeelding of lag er iets dreigends in het naar haar opgeheven gelaat van Mrs. Perenna?

(Wordt vervolgd)

Marken is geen eiland meer

Schipper van de veerboot thans aangesteld tot parkeerwacht

(Van een medewerker in Nederland)

Ons bezoek aan Marken begon in feite in Monnikendam toen bij een halte een struise man in wijde broek ons staande hield en luidkeels naar binnen schreeuwde: „Voor Marken uitstappen". Even later slenterden wij in gezelschap van enkele klassieke, dus kauwende, Amerikanen, van enige Duitsers en zelfs van een paar Nederlanders door een nauw steegje naar de aanlegsteiger waar de „Marken-expres" gereed lag.

Dat wil dus zeggen: een summier bootje, dat nauwelijks genoeg plaatsen bood toen behalve ons vrij kleine gezelschap ook nog de inhoud van een volle touringcar — uitsluitend binnenlandse toeristen — bleek te moeten worden vervoerd. De overtocht over de Gouwzee verliep overigens meteen „in stijl". Een duidelijke Volendammer speelde onder ons aller vertederd toezien op een trekharmonica: „Tulips from Amsterdam" en „[illegible] van Holland". En toen wij op Marken landden werden wij inderdaad verwelkomd — behalve dan door een dame die luidkeels „ice-cream" stond te roepen — door Sijtje Boes; hetgeen zozeer overeenkomstig de verwachting was dat het bijna een schok betekende. Marken beantwoordt trouwens, menen wij, over het geheel genomen aan de verwachting, die de argeloze vreemdeling er zich van heeft gemaakt. Het is precies zo pittoresk als men denkt, de huisjes hangen precies zo scheef als zij moeten hangen en de luttele straatjes zijn precies zo nauw als zij moeten wezen. En niemand is ook maar in het minst overrompeld als hij op een bordje stuit waarop deze aansporing staat te lezen: „See the interior of a real old Marken house; beautifull furnishings, bridal dress".

Voor Marken is een beslissend keerpunt aangebroken. Onlangs heeft het hoofd van de dienst Zuiderzeeweerken, ir F. J. B. G. Geers de weg op de verbindingsdam officieel geopend. Marken is ontsloten, dat wil dus zeggen: Marken heeft officieel opgehouden een eiland te zijn. En dat brengt dan allerlei consequentis met zich mee.

De dijk die men heeft aangelegd, past [illegible] in de plannen tot drooglegging van gedeelten van de voormalige Zuiderzee. Hij maakt deel uit van de [illegible] van de Markerwaard en loopt van de zuidwestpunt van het eiland naar de noordoostelijke hoek van [illegible], waarna hij door middel van een tijdelijke dam door de toekomstige [illegible] vaargeul langs de Markerwaard en een weg aan door de Nes [illegible] verbinding is gebracht met [illegible] Zeedijk. Met het werk [illegible] werd begin april 1956 begonnen. [illegible] werd gewerkt zowel van de [illegible] kant uit als van [illegible] af. September 1957 was het [illegible] dat de scheepvaart van [illegible] toegang naar de Gouwzee [illegible] meer kon maken en [illegible] 1957 werden beide dijkstukken met elkander verbonden. De [illegible] eigenlijke verbindingsdam [illegible] Nes bedraagt 1930 m. [illegible] 17.50 m breed en er is een [illegible] bestrating van klinkers aangebracht.

[illegible] dijk heeft, wij zeiden het reeds, [illegible] zijn consequenties. De veerboot [illegible] zijn diensten gestaakt en de schipper van dat vaartuig [illegible] in dit verband bijzonder [illegible] te noemen voor de [illegible] van zaken — met ingang van [illegible] wachter op het parkeerterrein [illegible]. Het toeristenbootje, [illegible] op Volendam, blijft [illegible] voorlopig nog varen.

[illegible] opzicht een zegen

[illegible] zal Marken natuurlijk in menig opzicht tot zegen strekken. De burgemeester van het voormalige eiland, [illegible] B. G. van Hout, is daar uiterst [illegible] en dwars van overtuigd [illegible] er op dat de arbeiders — [illegible] opgehield te bestaan van [illegible] telt het uiteraard veel arbeiders — voortaan uiteraard gerieflijker hun werk, dat zij veelal in Amsterdam [illegible] gezocht, kunnen bereiken. En dat is dan vooral een kwestie [illegible] de wintermaanden van belang. Het vervoer over de Gouwzee immers stagneerde in die dagen al te spoedig omdat dat water al heel gauw dichtvriest. Het was in het verleden bepaald geen uitzondering als die arbeiders gedurende een maand hun werk niet zagen. En de ijsbreker die dan werd ingelegd om de vaargeul nog zo lang mogelijk open te houden kostte de gemeente schatten. Dit alles gold mutatis mutandis ook voor het vraagstuk: hoe komen de scholieren aan de vaste wal? Er zijn op Marken zelf twee bijzondere lagere scholen. Maar nu reeds heeft een gehouden enquête aangetoond dat 50 procent van de Marker kinders het volgend jaar het elders „hoger op" gaat zoeken. Nog niet zo heel lang geleden moest dat percentage gesteld worden op 5.

Daar is verder de kwestie van het toerisme, waarmee overigens — tegen alle oppervlakkige verwachting in — niet meer dan 10 procent van de bevolking zich bezig houdt. Burgemeester Van Hout verwacht nu Marken is ontsloten in ieder geval een toename van het binnenlands toerisme. En ook dat wellicht het toeristische zwaartepunt op het voormalige eiland wordt verlegd van de haven naar het „centrum". Waarmee overigens meteen mag zijn aangeduid en uitgelegd, dat de tegenstand, die er tegen de aanleg van de dijk bestond en bestaat, vooral moet worden gezocht onder de bewoners rond dat haventje. Die van de kerkbuurt zijn er altijd glad vóór geweest.....

PER AUTO NAAR MARKEN

EDAM — IJSSELMEER — 2 km LANG DIJKLICHAAM — VOLENDAM — BOOT NAAR MARKEN — GOUWZEE — MONNIKENDAM — MARKEN — AMSTERDAM — ZUIDERWOUDE — NIEUWE WEG — WEG NAAR DURGERDAM — UITDAM — TOEKOMSTIGE POLDERS — 5 km

AFSLUITDIJK — ALKMAAR — Edam — Monnikendam — Zaandam — MARKEN — HAARLEM — IJSSELMEER — AMSTERDAM — Durgerdam — DEN HAAG — UTRECHT — HET GOOI

Bedreiging van het eigene

Maar daar is nog iets anders. Er zijn er op Marken, die op minder materiële gronden niet zo heel gelukkig zijn met de dijk. En zij zien in de ontsluiting van het eiland vooral en met name een bedreiging van „het eigene". Zij vrezen, en niet ten onrechte, dat „de stijl van Marken" zal worden aangevreten en ondermijnd.

Tja die „stijl" van Marken. Ds. K. A. Abelsma van de Nederlands Hervormde kerk, tevens directeur van de plaatselijke V.V.V., heeft ons daarover het een en ander uit de doeken gedaan in vaak zeer kleurrijke bewoordingen. En hij heeft ons het een en ander verteld over de bevolking, die hij kennelijk zeer lief heeft. Die bevolking is voor tweederde Nederlands Hervormd, voor éénderde Gereformeerd. Zij vormt, hoezeer soms ook naar binnen verdeeld, naar buiten één gesloten gemeenschap. En het gebeurt dat Markers die elkander „thuis" niet aankijken, elkander joyeus goede dag zwaaien wanneer zij elkaar in de Amsterdamse Kalverstraat tegenkomen. Ja, zij hebben hun eigenaardigheden en hun eigen stijl, niet alléén waar het de klederdracht betreft. Marken telt precies drie café-restaurants, waarvan er één hotel-accommodatie heeft. Tot voor een jaar of drie, vier geleden waren zij op zondag gesloten. Na een ampel besproken gemeenteraadsbesluit is daarin verandering gekomen, in zoverre zij nu althans van 12 tot 5 uur zijn geopend. Zulks om te voorkomen dat de vreemdelingen in bepaalde omstandigheden bij burgemeester en dominee aanbelden om „belet" te vragen.....

Het „eigene" van Marken. De Markers hebben gevoel voor humor. Enkele jaren geleden telde het eiland nog één katholiek, Jan Moenis, een dove klompenschilder. Hij was van godsdienst veranderd, mede gedreven door de omstandigheid dat hij de preek niet kon horen en omdat hij in de R.K. kerk in Monnikendam „tenminste nog wat zág". Deze brave man, die in zijn isolement door zijn plaatsgenoten werd gekoesterd, kwam op zekere dag te sterven. Men haalde met voorbijzien van alle eventuele godsdienstige rancunes de pastoor uit Monnikendam voor hem. Maar men hield de geestelijke wel dit voor: „Mijnheer pastoor begraaf hem nou, zoals onze dominee het altijd doet, en géén fratsen". De pastoor heeft het graf vóór de begrafenis gewijd.....

Natuurlijk, het eigene van Marken wordt door de ontsluiting wel degelijk bedreigd. Ook waar het betreft de inderdaad fraaie klederdrachten. Bij de officiële ingebruikstelling van de dijk haden de Mrakenaren zich voor één keer weer eens in antiek gestoken. Maar ds. Abelsma zei het ons ietwat verbitterd: „Ik moet nog zien, dat zij dat nog eens een keer zullen doen". En hij sprak in dit verband als van „een soort begrafenisdag".

De dijk is voor de meesten op Marken een zegen, voor een niet onbelangrijke minderheid niet veel minder dan een vloek. En het vraagstuk daaromheen is zo oud als er sprake is van een vooruitgang, van een vooruitgang, die het oude „cultuureigene" bedreigt. Er zijn romans over geschreven en dissertaties, maar een oplossing is er nimmer voor gevonden. En per slot van rekening hebben de Amerikanen Marken eens in de gaten gekregen en — wat erger is — daarna kregen de Markers de Amerikanen in de gaten.

Sijtje Boes is tegen

Wat denkt Sijtje Boes van de dijk? Wij hebben het haar voor wij op het bootje stapten rechtstreeks en zonder omwegen gevraagd. Dit was haar antwoord: „O nee, mijheer, ik heb geen tijd. Ik moet eerst wat verdienen." Maar direct daarop: „Och, d'r is toch niks meer aas te veranderen. Die dijk is een feit. Maar ik wàs er niet voor en ik ben er nóg niet voor. Weet u waar ik nou zo bang voor ben? Dat de klederdracht er uit gaat. Er is toch nog zoiets als piëteit en cultuur, iets dat van binnen uit komt. Nou ja, de arbeiders krijgen het beter, maar het gaat toch niet alleen om geld verdienen. In Volendam [illegible] anders. Daar zijn ze veel behoudender en daar doet de pastoor er wat an, is 't niet? Alhoewel, hier nebben ze ook maar 500 gulden opgehaald voor 't feest."

Wij namen afscheid. Maar Sijtje riep ons snel terug.

„Mijnheer", zei ze bijna samenzwerend. „Hebt u mijn nieuwe gebouw bij de dijk gezien? Mooi hè? En helemaal in stijl."

Stafchef Indonesische marine ontslagen

In Djakarta is bekendgemaakt, dat de stafchef van de Indonesische marine, vice-admiraal Subjakto ontslagen is. De Indonesische president, Soekarno, heeft volgens UPI mededeling gedaan van het ontslag gedurende een plechtigheid, die op het paleis van de president heeft plaats gehad. Er werden n.l. drie ministers in het kabinet beëdigd, die bij de vorige installatieplechtigheid niet aanwezig waren.

De ministers, die toen geïnstalleerd werden, en die uit hoofde van hun functie in het kabinet zitting hebben, waren de stafchef van de luchtmacht, generaal Suriadarma, de Indonesische procureur-generaal, Gatot Tarnunamihardja en majoor-generaal Djatikoesoemo.

Men heeft geen aanwijzingen, wie admiraal Subjakto zal vervangen, maar de meest waarschijnlijke kandidaat is kolonel Adam, op het ogenblik Indonesisch marine-attaché in Londen.

Subjakto zal zijn land op een post in het buitenland gaan vertegenwoordigen. Kortgeleden zijn moeilijkheden in de Indonesische marine ontstaan, nadat Subjakto twintig in Engeland opgeleide piloten voor de nieuwe marine-luchtvaartdienst onder arrest had gesteld, omdat zij hadden geprotesteerd tegen de benoeming van kapitein Sudiarso tot commandant van een escadrille. Sudiarso moet zijn vliegbrevet nog halen.

Zes schepen van de Indonesische marine hebben uit protest tegen het ontslag van vice-admiraal Subjakto zee gekozen. Drie daarvan zijn na enige tijd teruggekeerd.

Met ingang van juli 1960 zullen schepen met een diepgang van elf meter het Suezkanaal kunnen passeren. Dit is meegedeeld door de directie van kanaal. Men blijft doorgaan met de verbetering van het kanaal en als de huidige plannen zijn uitgevoerd, zal het voor schepen met een diepgang tot 13.5 meter mogelijk zijn door het kanaal te varen.

Onlangs werden op Mereveld bij Utrecht belangrijke courses gehouden. De finish van de eerste heat van Mereveld Mijlrekordprijs. Winnaar Theo Messidor, links, nr 2 Quicksilver S., rechts en derde Sorento, midden.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

24—45

24—45. — In de eerste stralen van de opgaande zon ploetert een klein roeibootje over de rusteloze golven langzaam noordwaarts. De gehele nacht heeft Axe aan de riemen gezeten; van achtervolgers is in de verste verte niets te bespeuren en eigenlijk verwacht hij dat ook niet. Zijn vernielingen aan Vorons Drakar zijn daarvoor te grondig geweest. Maar het zeil van Kells schip is evenmin zichtbaar. Bezorgd vraagt hij zich af, of hij zijn mannen misschien misgelopen is, dat zou een lelijke misrekening zijn en zijn vlucht volkomen zinloos maken. Het is echter haast niet denkbaar, dat Kell zo ver op hen ingelopen zou zijn. Rusteloos glijden Axe's ogen over zee en dan slaakt hij eensklaps een verheugde kreet. Een kleine zeilboot is aan de kim verschenen koerst traag zijn richting uit. Snel trekt Axe zijn kleed uit en begint als een razende te zwaaien. Tergend glijdt de verre boot langs de horizon zonder koers te wijzigen. Wanhopig poogt Axe de aandacht te trekken. Hij schreeuwt zijn keel schor, hoewel het duidelijk is, dat de bemanning hem nooit op deze grote afstand zal kunnen horen ... Moedeloos en bezweet houdt Axe op met zwaaien en hij bijt zich op de lippen, als hij het zeil van Kells boot langzaam, tergend langzaam uit het gezicht ziet verdwijnen.

Theologische week te Nijmegen

De sociologische vooronderstellingen van de sacramentele symboliek

„Het menselijk symbool"

De Theologische Week die in Nijmegen onlangs gehouden werd zette in met een voordracht van dr. J. Ponsioen S.C.J., directeur van het Insitute of Social Studies te Den Haag. Pater Ponsioen leverde met zijn rede over het menselijk symbool een belangrijke aanvulling op de meer dogmatische, speculatieve uiteenzetting van prof. Schillebeeckx: hij besprak de sociologische vooronderstellingen van de sacramentele symboliek.

In het eerste deel van zijn toespraak gaf spreker een algemene analyse van het menselijk symbool.

Het symbool is het gezicht van het onzichtbare; het is meer te ervaren dan te kennen, en als zodanig onderscheiden van het teken. „Opgenomen in menselijk handelen en beleven wordt een ding tot symbool, dan roept het op, op bijna magische wijze. Het onzichtbare komt nabij en is er ineens, midden tussen ons. Zo betekent het symbool in directe ervaring en beleving het onzichtbare binnen de menselijke activiteit". Daarnaast heeft het, aldus pater Ponsioen, altijd een sociale functie: een symbool is, behalve bij zielzieken, altijd een sociaal-cultureel gegeven van een bepaalde groep, voor buitenstanders onverstaanbaar. Meestal is het symbool vooral een middel om het onzichtbare aanwezig te stellen temidden van de gehele groep. Het kan zijn soms, dat een nieuw symbool individueel gecreëerd wordt; het wordt echter pas geldend als het collectief wordt opgenomen: meestal tijdens fervente hoogtepunten van het groepsleven. Maar dan moet het ontworpen teken aanslaan met zeer dieo geworte'de behoeften: licht in tijde van donker, vuur in tijde van koude, voedsel in tijd van honger. Binnen het groepsleven heeft het symbool een functie, die het leven zelf rhythmeert. De levensloop zelf is haast altijd gescandeerd op de natuur, op seizoenen, manen, dagen en nachten: in de symbolen wordt dit verloop ervaren en gevierd.

Hierna vroeg spreker zich af, of de sacramentenleer beter te verstaan zou zijn door gebruikmaking van het menselijk symbolisme, zoals boven geschetst. Als socioloog opperde hij een aantal bezwaren tegen de sacramenten-symboliek; wij ervaren deze symboliek niet meer, omdat ons denken en voelen in hoge mate analytisch is geworden. Ook, omdat de tekens van de sacramenten afkomstig zijn uit een voor ons vreemde cultuur: wij moeten te veel „leren" om ze te verstaan. Spreker critiseerde daarop de waarde van de huidige sacramentssymboliek voor de directe ervaring.

Tenslotte: was in de beginperiode het leven van de kerk vooral een gemeenschapsleven, en functioneerden de sacramenten binnen die sociale dimensie in de cultus, van lieverice kwam het personalistisch aspect op de voorgrond, en werden de sacramenten gezien in functie van de individuele zielzorg.

Dit alles, zo eindigde het betoog, betekent géén veroordeling van het kerkelijk sacramentalisme, omdat men het menselijk symboolbegrip daarvoor niet normatief mag stellen. Wel opent deze bezinning een perspectief voor de revalorisering der sacramenten: ze zijn niet te leren, maar te ervaren; en daar toe is nodig dat zij weer komen te staan binnen een levende gemeenschap zonder dat men overigens het verworven goed van het personalisme mag laten verschrompelen.

's Middags sprak dr. Th. Vismans O.P. over „Sacramentele liturgie en en volksvroomheid", waarbij hij na een analyse van het begrip vroomheid de spanning die er in de kerkelijke oudheid tussen volksvroomheid en liturgie bestond, nader beschouwde. Hoe de huidige volksvroomheid opnieuw een uitdrukking moe worden van de liturgische vroomheid, vormde de verdere inhoud van het betoog.

Des avonds hield de romancier J. W. Hofstra een voordracht over „De Katholieke roman". Zelf schrijver van een aantal voortreffelijke romans (o.a. „Engelen en mensen", „Het oog van de naald"), wist hij in een uiterst verzorgde toespraak de aanwezigen in te leiden in de eigen problematiek van de katholieke roman en zijn auteur. Voor de katholieke schrijver is kennelijk nu de tijd gekomen dat hij de strijd van Jacob met de engel modern verwoorden mag zonder voor ketter te worden gescholden. „Voor de auteur zelf betekent dit altijd weer het ervaren en doorleven van de eenzaamheid van de enkele mens, die om der wille van de door de roman geëiste dramatische spanning, zich haast noodzakelijk eerst keert naar de medemens, zonder naar God om te zien, om tenslotte te ervaren dat hij die andere mens niet zal kunnen bereiken tenzijn in en door God". Niet het minst door deze causerie, welke door de aanwezigen met zichtbare animo werd beluisterd, is deze tweede dag van de theologische week bijzonder geslaagd te noemen.

Het tweede rapport, dat onlangs is gepubliceerd, betreft de dood van elf aanhangers van de Mau-Mau-beweging, die verbleven in een gevangenenkamp in Kenia, het z.g. Hola-kamp. De elf negers zijn op 3 maart j.l. door hun bewakers met stokken doodgeslagen. Lennox-Boyd deelde destijds mee, dat zij waren gestorven, nadat zij onzuiver water uit een waterwagen hadden gedronken. Een disciplinaire commissie van onderzoek heeft nu uitgemaakt, dat de verantwoordelijkheid voor „het incident" ligt bij de gewezen commandant van het kamp.

Bij het rapport is een brief gevoegd van de gouverneur van Kenia, Sir Evelyn Baring, waarin wordt gezegd, dat hij en zijn ministers instemmen met de conclusies van de commissie. Zij stelde stellen voor de commandant in kwestie, met behoud van het recht op pensioen „in het openbaar belang" te ontslaan uit de dienst van het gevangeniswezen in Kenia.

De gouverneur deelt ook mee, dat op diens verzoek ontslag is verleend aan de commissaris voor het gevangeniswezen in Kenia.

Generaal Nathan Twining, voorzitter van de Amerikaanse commissie van stafchefs, heeft op 27 juli zijn werk hervat. Hij is ruim drie maanden geleden geopereerd wegens longkanker.

Prosit Premier! Zou minister-president De Quay in verband met de melkverhoging een zwart filtertje-koffie drinken, zouden wij willen vragen. Het gebeurde tijdens de debatten over het regeringsbeleid met naast de premier de minister van financiën prof. Zijlstra.

I.v.m. weigering tot toelating van Bunche jr.

Voorzitter van Amerikaanse Tennisclub dient ontslag in

Wilfred Burgland de voorzitter van de West Side tennis club — Amerika's Wimbledon — heeft zijn ontslag aangeboden na het rumoer dat in het land ontstaan is in verband met de weigering om de zoon van nobelprijswinnaar dr Ralph Bunche in de club op te nemen om dat hij gekleurd is. Het clubbestuur heeft „om verdere moeilijkheden te voorkomen" de ontslagaanvrage van Burgland aanvaard.

Het bestuur verklaarde, dat aanvragen van dr Bunche of zijn zoon voor het lidmaatschap in overweging zou worden genomen "om alle mogelijke misverstanden volledig weg te nemen, zegt het bestuur, dat de West Side tennis club immer aanvragen voor het lidmaatschap heeft behandeld zonder acht te slaan op ras of geloof van de aanvrager"

De verklaring vervolgt: "Het is nog nooit voorgekomen dat een gekleurde een aanvraag indiende voor het lidmaatschap. De West Side tennis club heeft wel Joodse en Oosterse leden.

Noch dr Bunche noch zijn zoon heeft een aanvraag voor het lidmaatschap ingediend. De gehele gedachtenwisseling tussen Burgland en dr Bunche droeg een particulier karakter, waarmede het bestuur geen bemoeienis had".

Dr Ralph Bunche verklaarde desgevraagd dat de door het bestuur van de West Side tennis club uitgegeven verklaring "duidelijk" was. Hij wilde zich er echter niet over uitlaten of hij en of zijn zoon een aanvraag voor het lidmaatschap der club zou(den) indienen.

Londen zal binnenkort een tweede ministerie bezitten waar een vrouw — als secretaris-generaal — aan het hoofd staat. In oktober zal n.l. dame Mary Smieton deze functie aanvaarden aan het ministerie van onderwijs, als opvolgster van Sir Gilbert Flemming.

De eerste vrouwelijke secretaris-generaal van een ministerie in Engeland was Dame Evelyn Sharp, aan het ministerie van volkshuisvesting en binnenlands bestuur.

Tentoonstelling Bedrijfschool

Van de Shell Curaçao vernam de inspektie van het onderwijs, dat door deze maatschappij een tentoonstelling wordt gehouden van de bedrijfsschool in de centrale school te Suffisant vandaag 28 juli.

Daar de tentoonstelling van belang is voor het onderwijzend personeel, zal deze geopend zijn vanaf 10.00 uur.

Een film over het technisch onderwijs zal daarbij worden vertoond. Alle onderwijzers zijn van harte welkom op deze tentoonstelling.

(R.V.D.)

Tour de France 1959 kende grootste mislukkingen sinds haar bestaan

Publiek zeer teleurgesteld

Grotere mislukking dan dit jaar heeft de Tour de France nooit gekend immers, de Tour leed onder een chronisch gebrek aan strijdlust.

Dat was erg voor die Tour en ook erg voor de hoofdorganisator, Jacques Goddet. De Tour nam op de internationale wielerkalender een heel aparte plaats in. De Tour was in feite het belangrijkste evenement van het gehele wielerjaar. Belangrijker zelfs dan het wereldkampioenschap.

In Italië ontstond de Giro, de Ronde van Italië. In Spanje creëerde men de Vuelta, de Ronde van Spanje.

In Italië en in Spanje, maar voornamelijk in Italië, trachtte men jaar-in, jaar-uit de Tour naar de kroon te steken. Men pompte er miljoenen in en koesterde daarbij de vurige hoop, dat de renners op grond van de grote geldelijke verdiensten de Giro en/of de Vuelta zouden gaan stellen boven de Tour.

Dat is nooit gelukt. De renners, die iets wilden bereiken, gebruikten de Vuelta of de Giro als springplank voor de Tour. Zij reden de Ronde van Spanje of de Ronde van Italië, maar zij streden er niet. De Giro en de Vuelta dienden om de accu te laden voor de krachtontplooiing in de Tour. Giro en Vuelta werden beslist in een of twee etappes en de overige ritten verliepen kleurloos. Alle miljoenen ten spijt.

De Tour de France vormde een begrip van strijd, van concurrentie en van na-ijver. Wat Giro en Vuelta met geen mogelijkheid konden bereiken, kreeg de Tour in enorme porties. Een en ander zeer ten ongerieve van signor Ambrosini, de organisator van de Giro en directeur van een sportdagblad, maar zeer ten gerieve van monsieur Goddet, organisator van de Tour en directeur van een sportdagblad.

Tot en met dit jaar kon Goddet het zich veroorloven slechts twee etappes te volgen van de Giro. Hij kwam er openlijk voor uit, dat het geen zin had langer te blijven, aangezien er immers toch verder niets gebeurde. Die twee etappes golden dan de Dolomieten, enkele dagen slechts voor het einde te Milaan.

Ambrosini heeft wel eens geprobeerd Goddet met dezelfde munt te betalen. Ook hij kwam dan slechts voor een paar dagen naar de Tour. Lang heeft hij dat echter niet volgehouden, want soms was de Tour al beslist voor Ambrosini verscheen, of wel viel de beslissing, nadat de Italiaan was verdwenen.

Zo was de situatie tot aan de start van de Tour te Muhlhouse en zelfs nog wel tot de eerste rustdag te Biarritz, aan de voet van de Pyreneeën. Het mocht dan zijn dat de Tour tot dan toe ongeveer hetzelfde had als de Giro of de Vuelta, omdat er van werkelijke strijd nog vrijwel geen sprake was geweest, maar niemand kon geloven, dat het zo zou blijven. Iedereen wachtte op de ontploffing. Iedereen, zowel in als buiten de Tourkaravaan, verwachtte een spannende ontknoping en zelfs meer dan een ontknoping.

De angstige daler

De Spanjaard Federico Bahamontes, die al in de eerste rit een voorsprong had genomen op alle favorieten, nam men niet au serieux. De onevenwichtigheid van Bahamontes was immers maar al te goed bekend. Hij mocht dan de beste klimmer zijn, maar hij was toch ook de slechtste, de angstigste daler. Als de grote aanval kwam, zou men Bahamontes zeker onder de voet lopen!

Geduldig wachtte het Franse publiek op die grote aanval. Het kocht elke dag trouw het sportdagblad van monsieur Jacques Goddet. Wie anders dan de Franse nationale ploeg zou de aanval ontketenen en kunnen ontketenen?

De man, die moest worden verslagen, heette Charly Gaul. Op hem en zijn gecombineerde ploeg van Nederlanders en Luxemburgers rustte ieders oog. Aan Federico Bahamontes besteedde vrijwel niemand enige aandacht.

De aanval bleef uit. Maar ook zonder die aanval kraakte de Neluxploeg. Charly Gaul, die de Giro had gewonnen, wilde ook dolgraag de Tour winnen. Er zijn er niet veel, die dat ooit in één jaar hebben gepresteerd. Men zei tegen Charly Gaul na diens Girozege: blijf thuis. Ga niet naar de Tour. Je hele jaar is al goed. Je kunt verdienen, wat je maar wil. In de Tour kun je alleen maar veel van je aanzien verliezen, indien je daar niet zegeviert.

Alles op een kaart

Charly Gaul luisterde niet. Charly Gaul wilde doen, wat vrijwel nog niemand ooit was gelukt. Daarom nam hij de teugels van de Neluxploeg stijf in handen en drukte hij alle leden op het hart voortdurend in zijn nabijheid te blijven. Charly Gaul zette alles op één kaart, zijn eigen kaart en de rest van de ploeg moest meedoen.

Verdedigen is iets heel anders dan aanvallen. De Nederlandse renners danken hun faam in de Tour aan hun aanvalskracht, aan hun avontuurlijke optreden. Daarmede verdienden zij een behoorlijk stuk geld. De verdedigende taak lag hun niet, al waren er renners bij, die door onvoldoende voorbereiding niet voor hun werk waren berekend en louter meegegaan in de hoop, dat Charly Gaul weer zou winnen en alle verdiensten aan de ploeg zou afstaan. Hadden zij vorig jaar geen zesduizend gulden de man verdiend?

De gehele ploeg bleef trouw aan de zijde van Charly Gaul, maar verdiende geen cent. Bij vrijwel geen enkele ontsnapping was een Nederlander betrokken.

Alweer: tot Biarritz, aan de voet van de Pyrenieën, gaf dat allemaal niets. Het vlakke gedeelte van de Tour was achter de rug. De bergen kwamen en daar zou Charly Gaul zijn slag slaan. Daar zouden de verdiensten beginnen!

Over de Pyreneeën huppelde de karavaan en er gebeurde niets. Op listige wijze had men aan die bergen op de Frans-Spaanse grens de rol van scherprechter ontnomen. Er was slechts één berg per dag en na die berg een lange uitloop waardoor elk voordeel voor de echte klimmers verloren ging.

De karavaan trok het bergachtig land van Auvergne in en er kwam een hete dag, waarop niemand iets verwachtte. Er wenkte immers op korte afstand de Puy de Dome, die in een individuele tijdrit moest worden beklommen! Iedereen zou zijn krachten dus wel sparen.

Er ging echter een groepje aan de haal en bij dat groepje voegde zich ook Federico Bahamontes. De Franse nationalen met favorieten als Anquetil, Riviere en Bobet, keken belangstellend naar Charly Gaul. Hij moest maar beginnen. Doch Charly Gaul keek even geïnteresseerd naar de Fransen, die al zo lang en grote aanval in het vooruitzicht hadden gesteld. En terwijl zij naar elkaar bleven kijken, liep Bahamontes met dat groepje ver van hen weg.

Een tik van de hamer.

Er kwam een ogenblik, waarop Charly Gaul zijn troepen verzamelde en werkelijk te aanval wilde trekken. Doch die troepen bleken over vermoeid te zijn. Charly Gaul zelf trouwens ook. Hij houdt nu eenmaal niet van hitte. Hij kreeg een tik van de hamer en ging in een dorpsfontein zitten. Hij sprak van opgeven. Men haalde hem over de tocht voort te zetten en Charly deed het, ofschoon hij wist, dat hij de Tour had verloren.

De Neluxploeg besefte het ook en spatte uiteen. Van de twaalf renners bleven er slechts vijf over, namelijk drie Luxemburgers en twee Nederlanders. De weg naar de eindoverwinning lag open voor de Franse nationalen!

Dat dacht men en men wreef zich in de handen. Nu zou dan toch eindelijk de grote aanval komen! Nu zou dan ten lange leste de strijd ontbranden. Nu zou de Tour weer de Tour worden en niet langer lijken op de Giro en de Vuelta.

De begaafde klimmer Federico Bahamontes leverde op de Puy de Dome een uitzonderlijke prestatie en liet de Fransen ver achter zich in het algemene klassement. En na die Puy de Dome volgden de Alpen.

Daar, daar zou het dan toch moeten gebeuren! Maar de karavaan huppelde over de eerste, de tweede en de derde berg en er gebeurde niets. Bahamontes behoefde niets te doen. Hij kon rustig de aanval afwachten. De enigen, die iets moesten doen, waren de Fransen. Maar er was geen enkele Fransman, die zich in het klimmen kon meten met de Spanjaard. Elke poging daartoe moest uitdraaien op een mislukking en vermoedelijk zelfs een instorting.

Zonder strijd.

Daarom gebeurde er weer niets in de eerste Alpenrit en ook niets in de tweede Alpenrit. Want ofschoon het slecht weer was op die tweede dag precies als vorig jaar, toen Charly Gaul de Tour won, bleef ditmaal ook Charly Gaul kalmpjes tussen de wielen zitten. Alleen zorgden Bahamontes en Gaul er voor, dat zij respectievelijk de eerste en de tweede plaats bezetten in het algemene bergklassement.

Zo droeg Bahamontes de gele leiderstrui, in het land van Auvergne veroverd, onbelaagd over de Alpen. Zonder strijd.

Op dat ogenblik was de belangstelling voor de Tour, behalve in Spanje, volmaakt verdwenen in geheel West-Europa. De Tour had het publiek teleurgesteld. De Tour was geen Tour geweest. De Tour was zelfs van nog geringer formaat dan de Giro of de Vuelta.

Een laatste tijdrit over vlak terrein werd slechts een formaliteit, al won Riviere, de werelduurrecordhouder, zeven minuten op Bahamontes. De laatste etappe over 310 kilometer van Dyon naar Parijs werd een wandeling.

In het Prinsenpark te Parijs hoonde het publiek de Franse nationalen zodat Anquetil niet op de baan durfde te verschijnen.

Voor het begin van de Tour hebben wij geschreven over de zogenaamde extra-sportieve merken en hun wensen ten aanzien van de Tour. In september gaat Goddet met de heren praten.

Hebben zij hun invloed doen gelden op het beloop van deze Tour en hebben zij daardoor Goddet het mes op de keel gezet??

B. M. Schilperoort.

Moeder treft doodgewaand dochter in leven aan

Geval van persoonsverwisseling in Hamburgs ziekenhuis

Een moeder uit Engeland heeft in een ziekenhuis te Hamburg haar doodgewaande dochter teruggevonden. Het meisje, de 18-jarige Brigitte Woitha, is op 18 mei van dit jaar betrokken geweest bij een ernstige botsing op de autosnelweg tussen Hamburg en Hannover. Samen met een Duitse familie — haar eigen moeder is in Duitsland geboren en een broer van haar is officier in het Westduitse leger — maakte zij een autotocht.

Des personen werden bij het ongeluk ernstig gewond. Een van hen, een meisje, overleed later in het ziekenhuis. Zij werd geïdentificeerd als Brigitte Woitha. De moeder en een getrouwde zuster van Brigitte kwamen per vliegtuig van Londen naar Hamburg en bevestigden, dat het verminkte lijk dat van hun dochter en zuster was.

In de paar dagen die verliepen tussen hun aankomst en de begrafenis brachten mevrouw Woitha en haar getrouwde dochter ook nog een bezoek aan een van de andere zwaar gewonden. Ook dit was een meisje en ofschoon de aard van haar verwondingen de identificatie bemoeilijkte — zij bleef zelf aanhoudend bewusteloos — hadden de autoriteiten van het ziekenhuis vastgesteld, dat zij de 20-jarige Ingrid Preuss was, een dochter van het Duitse echtpaar, met wie Brigitte Woitha haar autotocht had gemaakt. Na de begrafenis keerden mevrouw Woitha en haar dochter naar Engeland terug.

De verloofde van Ingrid Preuss kwam kort na het ongeluk naar het ziekenhuis in Hamburg en wist niet beter, of de verbonden gestaalte in het bed was Ingrid.

Bij een van zijn volgende bezoeken echter merkte hij iets op, wat hij tevoren niet had gezien. Het gewonde meisje had nl. gelakte nagels en voor zover de verloofde wist, lakte Ingrid haar nagels nooit.

Hij waarschuwde de verpleegsters. Men besloot te wachten tot het meisje uit haar bewusteloosheid zou ontwaken. Dat gebeurde pas dezer dagen, ruim twee maanden na het ongeluk. Spreken kon zij niet. Men vroeg de patiënte haar naam te schrijven. Zij schreef: Brigitte Woitha, en verloor daarna opnieuw het bewustzijn.

De leiding van het ziekenhuis liet toen een broer van Brigitte Woitha komen, die luitenant is in het Westduitse leger. Hij erkende het meisje als zijn zuster. Mevrouw Woitha is nu opnieuw naar Hamburg gevlogen, waar men haar onmiddellijk naar haar dochter heeft gebracht.

Het is zeer druk op Marken sinds de dijk voor alle verkeer is opengesteld. De parkeerplaats is steeds goed bezet. Het aantal toeristen, dat nu het voormalige eiland bezoekt, overtreft verre dat met de bootjes kon worden aangevoerd.

„SRANANTORIE"

● De opening van het nieuwe hoofdkantoor van de Eerste Surinaamse Verzekeringsmaatschappij „De Nationale" is geschied door de wnd. gouverneur, dr C. Nagtegaal, op vrijdag 24 juli. Aangezien de ruimte in het gebouw zelf niet voldoende was, om alle relaties te ontvangen, werden voor de opening behalve de wnd. gouverneur slechts uitgenodigd de leden van de Raad van Ministers, de voorzitter der Staten, de commandant der troepenmacht in Suriname, de beroepsconsuls, de voorzitters van de Kamer van Koophandel en van de Vereniging Surinaams Bedrijfsleven, alsmede vertegenwoordigers van pers en radio. Na de plechtigheid, welke een symbolisch karakter droeg, begaf het gezelschap zich naar de woning van de hoofddirekteur, de heer E. Wijngaarde, waar een open receptie werd gehouden, welke door honderden werd bezocht.

De Nationale heeft thans een pand, daterend uit de vorige eeuw, midden in Suriname's hoofdstad betrokken. Dit gebouw werd van binnen geheel gerestaureerd en aangepast aan de moderne tijd, zodanig dat het uiterlijk van dit fraaie en oud-Hollandse stijl opgetrokken herenhuis volledig bewaard bleef. De bakstenen welke toentertijd voor de bouw werden gebruikt, werden aangevoerd door de schepen welke in de vorige eeuw hun koloniale waren uit Suriname kwamen halen. Aangezien er geen of nauwelijks vracht uit Nederland beschikbaar was, werden deze rode bakstenen als ballast meegenomen naar Suriname. ● Het basisplan voor het te bouwen diakonesen ziekenhuis is door het bestuur van de Surinaamse Stichting Diakonessenarbeid goedgekeurd. Dit plan is gemaakt door de architectenbureau van Oerleschrama en Nagel, in nauwe samenwerking met adviescommissies van medischdeskundigen in Nederland en in Suriname.

Het ontwerp omvat een volledig, modern geoutilleerd ziekenhuis met een voorlopige kapaciteit van ruim honderd bedden, verdeeld in drie klassen, met uitbreidingsmogelijkheid tot maximaal tweehonderd bedden. Annex het ziekenhuis is een grote polikliniek en een apotheek geprojekteerd.

Zoals bij elk diakonessen ziekenhuis zal, naast een woongedeelte voor de diakonessenverpleegsters een kapel gebouwd worden. Door het bestuur van de Stichting Diakonessen Arbeid is aan de architekten opdracht gegeven het basisplan uit te werken en bestekklaar te maken.

Na de bouw zal gestart kunnen worden met een volledige staf gediplomeerde verpleegsters. Direkt na de opening zal ook in Suriname met de opleiding van diakonessenverpleegsters een aanvang worden gemaakt. ● Levensmoed en doorzettingsvermogen hebben de 25-jarige bijna blinde Wilhelmus Gerardus Gerritsen uit Deventer op de been gehouden. Deze week trad hij in het huwelijk met mej. Ali de Jong uit Rotsterhoule. Het verhaal van Wim Gerritsen is het verhaal van een jongeman, die zich niet liet breken.

In februari 1954 was hij een der zwaar gewonde slachtoffers van een mijnontploffing op Zanderij in Suriname, waarbij zes doden vielen en zes zwaar gewonden werden geteld. Toen de mijn sprong, stond Gerritsen achter twee kameraden, die op slag werden gedood. Hij kreeg zware verwondingen aan het hoofd en het leek er op, of hij volkomen blind zou worden.

Hij werd vier jaar lang in het Ooglijderszickenhuis te Utrecht verpleegd. Daar kreeg hij, ondanks een aantal zware operaties, zijn gezichtsvermogen slechts in zeer beperkte mate terug. Maar hij had zich vast voorgenomen zijn leven toch te maken. Met behulp van grammofoonplaten studeerde hij Engels. Later, in het Blindeninstituut te Bussum, verwierf hij, met loffelijke aantekening, het diploma boekhouden, het middenstandsdiploma en het vestigingsdiploma detailhandel tabak.

In Deventer leerde hij de 29-jarige Ali de Jong kennen. Het Friese meisje zei „ja", toen Wim haar vroeg zijn begeleidster op de wandeling door het leven te zijn.

En weer zei ze vol overtuiging: „Ja", toen de ambtenaar van de burgerlijke stand haar de bij de wet verplichte vraag stelde.

Ontroerd luisterden enkele voormalige soldaten van de Tweede Surinaamse Compagnie, die destijds ook het drama op Zanderij meemaakten, toe. En de herinnering aan het verleden werd ook levendig gehouden door de aanwezigheid van mr J. Klaassesz, oud-gouverneur van Suriname, thans commissaris der koningin in Zuid-Holland, die op de receptie verscheen, nadat in de St Lebuïnuskerk het kerkelijk huwelijk was gesloten.

Aanval op beleid in Afrika

Brits minister in ongelijk gesteld

Politiek aanzien van Lennox Boyd geschaad

Het politieke aanzien van de Britse minister van koloniën, de 55-jarige Alan Lennox-Boyd, is ernstig geschaad door de publikatie van twee rapporten, waarin de juistheid wordt ontkend van enkele belangrijke verklaringen, die hij in het Lagerhuis heeft afgelegd. Het eerste rapport heeft betrekking op de omstandigheden, waaronder de gouverneur van Nyassaland, Sir Robert Armitage, in maart van dit jaar is overgegaan tot afkondiging van de noodtoestand. Er zijn toen op grote schaal arrestaties verricht; er ontstonden onlusten en ongeveer vijftig negers verloren daarbij het leven. Minister Lennox-Boyd verklaarde op 3 maart in het Lagerhuis, dat de afkondiging van de noodtoestand verband hield met het voornemen van de Afrikaanse Congrespartij om een bloedbad aan te richten onder de Europeanen, Aziaten en gematigde Afrikanen in Nyassaland. In een Witboek verstrekte de Britse regering later gedetailleerde bijzonderheden over dit komplot. Een commissie van onderzoek, die onder leiding staat van een rechter, Sir Patrick Devlin, heeft thans gerapporteerd, dat zij al deze bijzonderheden als ondeugdelijk heeft verworpen.

De commissie is van oordeel, dat het aantal ordeverstoringen in februari zo groot was, dat de regering van Nyassaland niet langer in staat was de situatie meester te blijven met de middelen, die haar normaal door de wet worden toegekend. Daarom moest zij haar toevlucht wel nemen tot het uitroepen van de noodtoestand.

Ook is het volgens de commissie juist, dat op een bijeenkomst van de leiders van de Afrikaanse Congrespartij op 25 januari is besloten tot het voeren van een politiek van geweld.

Maar de commissie heeft geen enkele bevestiging gevonden van het bestaan van een uitgewerkt komplot, zoals de regering bij herhaling heeft beweerd.

De commissie heeft ernstige kritiek op de ruwe en agressieve manier, waarop politie en militairen tijdens de ongeregeldheden zijn opgetreden. In minstens twee gevallen zijn gevangen genomen negers doodgeschoten, omdat een ogenblik de indruk bestond dat zij zouden vluchten.

Nasser voorspelt uitroeing van „Imperialistische misdaad"

In Alexandrie is maandag een vlootschouw gehouden ter gelegenheid van het feit, dat koning Farouk zeven jaar geleden is weggejaagd. President Nasser zag aan boord van de Torpedobootjager „El Nasser" de vloot voorbijgaan.

Zondagavond heeft hij in Alexandrie ter gelegenheid van de derde verjaardag van de nationalisatie van het Suezkanaal gezegd, dat de V.A.R. een beslissende slag met Israel wenst. „Ditmaal zullen wij Israel uitroeien", verklaarde hij. Hij noemde Israel „een misdaad gepleegd door verraad en imperialisme".

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3576. — Heer Bommel stond met opgeheven hoofd voor zijn haard.

„Ik weet niet wat het is", zo provelde hij. „Maar ik heb een vreemd, mooi gevoel van binnen. Zo maar ineens. Ik voel, dat ik eigenlijk te goed voor deze wereld ben. Eigenlijk is alles me te min, als iemand begrijpt, wat ik bedoel."

De bediende Joost stoorde zijn verheven gedachten door het binnendragen van een tijdschrift.

„Excuseer", sprak hij. „Hier is het nieuwste nummer van Hocus' Magazijn, heer Olivier. Uw portret staat er in, maar ik hoop, dat u zult bedenken, dat u niets bent zonder mij."

Heer Bommel bladerde zonder te antwoorden in het periodiek, totdat hij op zijn eigen gelaat stuitte.

„Ollie (heer) Bommel", las hij mompelend. „De laatste van het uitstervende soort heren van stand. Omdat iedereen hem te min is, heeft hij grote naam op dit gebied gemaakt. Deze beroemde figuur......"

„Het is allemaal mijn werk", zei Joost met verheffing van stem „Wat zou u zijn zonder mij? Niets, met uw welmenen."

Heer Ollie sloot het blad en trok de wenkbrauwen op.

„Bah", sprak hij. „Je bent me te min. wijg! Nu weet ik trouwens ineens wat het voor een gevoel is, dat ik heb: Ik ben beroemd! Ik ben te goed voor deze wereld. Je kunt gaan, Joost!"

NIEUW VOEDSEL UIT DE ZEE

(Van een correspondent in Spanje)

Naarmate de wereldbevolking groeit en steeds meer „lebensraum" opeist, naarmate de mastodonten van de nieuwe woonwijken steeds verder oprukken over van oudsher vruchtbare landerijen, wordt de mens gedwongen zijn voedsel elders te gaan kweken of zoeken. Maar in tegenstelling tot de bevolking groeit de aarde niet en de grond die op de zee gewonnen wordt, zal nooit voldoende kunnen opbrengen om de steeds in aantal toenemende magen te vullen. De F.A.O. de wereldvoedselorganisatie, heeft uitgerekend dat de wereldbevolking, die thans nog twee en een half miljard bedraagt, zich binnen 50 jaar meer dan verdubbelen zal en het beschikbare landbouwareaal zal dan niet langer voldoende zijn om de mensheid te voeden. Dan zal men bijvoorbeeld veel intensiever dan dat nu gedaan wordt, die andere bron van voedingsmiddelen, de zee moeten aanspreken, die driekwart van het aardoppervlak beslaat en die een schier onuitputtelijke voorraadkast vormt voor de hongerige mens. En daarbij gaat het niet alleen om de meer dan 16.000 soorten vis die de wereldzeeën bevolken, maar meer nog om de wonderlijke plantaardige vegetatie die op de zeebodem groeit; de enorme verscheidenheid van algen en zeewier.

Reeds wordt in verschillende landen, o.a. in Japan op belangrijke schaal van algen gebruik gemaakt om het voedseltekort op het overbevolkte land aan te vullen. Algen kunnen gekweekt worden in elke gewenste hoeveelheid zonder enige andere hulp dan van het water, het licht en zekere chemicaliën. Algen bevatten, evenals vis, veel eiwitten, vetten, zetmeel etc. Men kan ze het hele jaar door oogsten, hetgeen een weinig arbeidsintensief bedrijf is, evenals de verwerking, die doodeenvoudig is.

De Carnegie-stichting in New York heeft laten vaststellen dat per hectare zeebodem per jaar tenminste 100 ton algen geoogst kunnen worden. En 100 ton algen vertegenwoordigen 50 ton eiwitten en 7 ton vetten; cijfers die niet te vergelijken zijn met de opbrengst in de landbouw of de veeteelt. Eenvoudiger gezegd, een lepel algenpoeder bezit evenveel voedingswaarde als een biefstuk van dertig gram.

Spanje exporteert algen

In Spanje, waar de ontwikkeling van de landbouw gepaard gaat met enorme investeringen in bemesting en bevloeiing van de eeuwenlang verwaarloosde grond, begint men thans, zij het voorlopig nog schuchter, de aandacht op de zeebodem te richten. Na ruim een jaar experimenteren aan de Asturiaanse kust in de omgeving van Gijon, zijn thans gunstige resultaten bereikt en hoewel Spanje nog geen eigen industrie bezit voor de verwerking van de algen, zijn met de export reeds vele miljoenen pesetas gemoeid. Vele Spanjaarden vinden thans letterlijk en figuurlijk een goede boterham op de bodem van de zee.

Aanvankelijk werkte men met de meest primitieve middelen. Kikvorsmannen daalden af naar de zeebodem en rukten met hun blote handen de algen uit, brachten ze naar de oppervlakte, waar ze gesorteerd en gedroogd werden. Sedert kort hebben de Gijonezen echter een apparaat ontwikkeld, waarmee automatisch kan worden geoogst. Het lijkt een heel grote stofzuiger die door een slang van meer dan tien cm doorsnee met het land is verbonden. Kikvorsmannen zuigen daarmee de zeebodem schoon en door de slang spuiten de algen aan land. Baas bij dit alles is een van Spanjes meest bekende mannetjesputters, de oud-kampioen worstelen Pelton. Hij is in deze tijd van het jaar het meest op de bodem van de Atlantische Oceaan te vinden, waar hij gewapend met een zuurstofmasker de enorme algenzuiger persoonlijk hanteert.

Thans begint ook de Spaanse industrie zich voor de onderneming van de worstelaar te interesseren. De Atlantische kust in het noord-westen van Spanje is uitzonderlijk rijk aan algen en de kwaliteit daarvan blijkt beter te zijn dan van die welke groeien aan de kusten van andere Europese landen. Voorlopig zijn de grootste afnemers van Spaanse algen Frankrijk en Engeland, die drie tot vier pesetas betalen voor elke kilo gedroogd zeewier. Daar wordt deze vegetatie gebruikt voor de fabricage van plastics, voedingsmiddelen, mest, kleurstoffen, farmaceutische artikelen, textiel en vele andere zaken. Eerlang zal Gijon zijn eigen industrie krijgen, die zich voornamelijk op de verwerking tot voedingsmiddelen zal gaan toeleggen.

ANTWERPEN, machtige haven gebouwd op oerdegelijke pijler

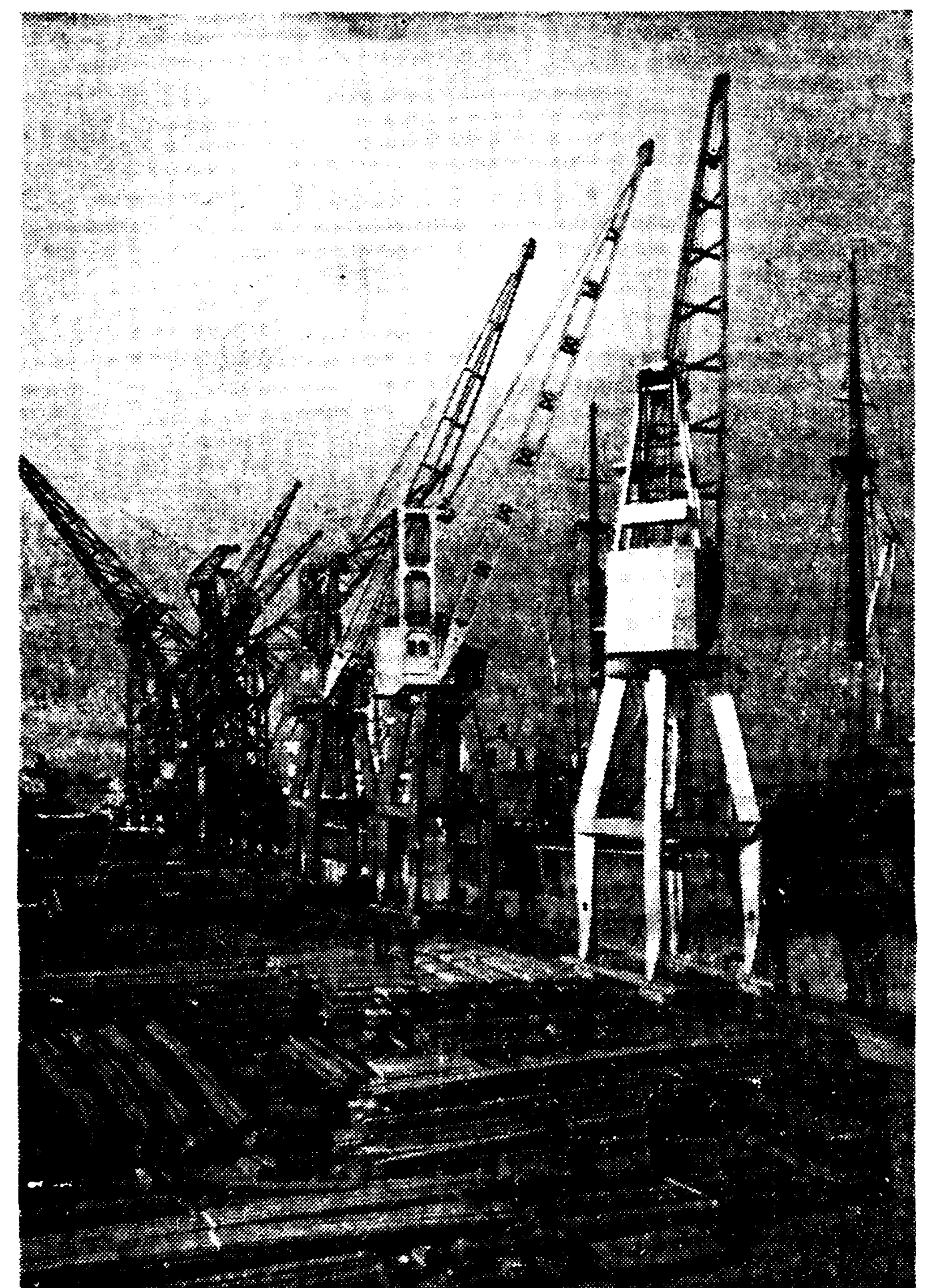
Rotterdam zou nooit hebben bestaan als Antwerpen aan de Rijn had gelegen

(Van een medewerker in Nederland)

Spreek met Rotterdamse autoriteiten over Antwerpen en zij zullen niet nalaten te beweren, dat de haven aan de Schelde een sterke, gezonde haven is met een rijke nationale industrie als een onverwoestbare basis.

Praat met de schepenen in de Scheldestad over Rotterdam en die op hun beurt zullen de lof zingen van de haven aan de Maas, die zich na de oorlog zo machtig sterk ontwikkeld heeft als centrum voor het massagoed en het zelfs presteert Antwerpens eerste, onaantastbaar geachte positie in de lijnvaart te benaderen.

Wederzijdse hoofse buigingen, veel waardering en vriendelijke knikjes, maar ondertussen. De Rotterdamse heren in hun zakelijke, moderne kantoren „gebruiken" even later hun waardering om te betogen, dat de stad aan de Schelde „dus" een geduchte concurrent is, die je scherp in de gaten moet houden. De Antwerpse schepenen, die in pluche stoelen en met een Gravin van Vlaanderen in vergulde lijst op de achtergrond het beheer voeren over de stad, komen na hun lofzang tot de conclusie, dat de noordelijke collega's van die machtige haven wel wat toeschietelijker kunnen zijn wat betreft die oude, maar nog steeds vurige Antwerpse wens: een betere verbinding met de Rijn.

Uitvoer van staalprodukten is de ruggegraat voor het stukgoederenverkeer in de Antwerpse haven.

haven Rotterdam ligt in deze lucratieve sector ruim 4 miljoen ton achter.

De grote hoeveelheden goederen die uit Antwerpen moeten worden afgevoerd naar overzee - als een waaier liggen de industriegebieden om deze haven - trekken de zeereder naar de Schelde. Hij is bijna altijd verzekerd van een retourvracht en betaalt met liefde de in vergelijking met Rotterdam hoge overslagkosten.

Niet voor niets hebben de Sinjoren het grootste aantal lijndiensten binnen hun dokken kunnen verzamelen. Van Antwerpen uit waaiert een net van 270 regelmatige scheepvaartlijnen uit over de aardbol. Antwerpen heeft een rijke genuanceerde grondslag voor zijn haven, is de mening van de heer Udink.

Antwerpen en Rotterdam: twee machtige havensteden. De zuidelijke aan de Schelde, gebouwd op een oerdegelijke pijler, welke de nationale industrie heet. De noordelijke, dank zij haar unieke ligging aan de mond van de Rijn, die diep uit haar achterland komt.

Misschien mag men hypothetisch zelfs stellen, dat Rotterdam nooit zou hebben bestaan als vader Rijn zijn bedding naar Antwerpen had gezocht. De Rijn is echter niet de enige kwaliteit van de Maasstad. Haar bestuurders en zakenlieden hebben durf, energie en visie, het vermogen om vooruit te zien. Langs de Waterweg is de Botlek voor schepen van 60.000 ton al grotendeels gereed en er wordt hard gewerkt aan de Europoort, terwijl Antwerpen nauwelijks begonnen is aan zijn 10-jarenplan en nog niet helemaal bereid is een wissel te trekken op een niet helemaal zekere toekomst. Nog steeds schrijven de Sinjoren, dat het lang niet zeker is of er wel ooit schepen van 100.000 ton in de vaart zullen komen.

Antwerpen - men geeft het er toe - heeft hetzij door geldgebrek, hetzij door een tekort aan ruimte in de naoorlogse jaren zekere kansen gemist. Rotterdam vermeerderde zijn havenverkeer, vergeleken met 1938 met 100 procent, terwijl Antwerpen nog geen 50 procent aan zijn kwantum kon toevoegen.

Rotterdam en Antwerpen, twee grote poorten van Europa, waartussen al jaren als onoverkoombare kloof een nog ongegraven kanaal ligt. Niettemin zullen zij over die omstreden waterweg heen elkaar de hand moeten reiken, want aan de horizon dreigen gevaren die hun beider leven kunnen insnoeren. Samen zullen zij moeten vechten voor de bedreigde vrijheid ter zee, samen ook tegen de vlaggendiscriminatie; de Akte van Mannheim moet hun na aan het hart liggen en vooral zullen zij samen pal moeten staan, wanneer het gaat om het weren van protectionistische tendenzen in de Euromarkt en het bewerkstelligen van een vrijhandelszone. Beide zullen er voor moeten vechten om hun poorten wijd open te houden op de wereld. Laten zij dan in loyale wedijver trachten hun eigen verkeer zoveel mogelijk uit te breiden.

Concurrenten moeten gaan samenwerken

De schepen van het Antwerps havenbedrijf, de heer L. Delwaide, komt er rond voor uit. „Ge komt voor een reportage in verband met het bezoek van koning Boudewijn, wel die moet wat vriendelijk zijn, niet?" In zijn rijk gestoffeerde appartement van het barokke stadhuis, waar wellicht zijn voorgangers zich in het verleden al gebogen hebben over de invoercijfers van Engels laken, Italiaans aluin en Duitse metalen, citeert hij de cijfers, die betrekking hebben op het Nederlandse aandeel in zijn haven. Precies 3758 zeeschepen met het rood, wit en blauw aan de vlaggestok bezochten haar in 1958. Er kwamen meer Nederlandse schepen de Schelde opvaren dan er dat jaar Amsterdam aandeden, zegt hij trots en vergenoegd. Antwerpen heeft een grote aantrekkingskracht op de Nederlandse koopvaardij, weet hij te vertellen. Zij bracht of haalde er 3 miljoen ton goederen in het vorige jaar.

„Vele Hollandse bedrijven zijn in Antwerpen gevestigd. Stuwadoors, expediteurs, agenturen en veembedrijven. Uw land heeft hier aanzienlijke belangen liggen", is zijn conclusie, hetgeen betekent, dat het de Nederlanders goed gaat, wanneer het Antwerpen voor de wind gaat.

Het 10-jarenplan is nu voor de Sinjorenhaven wat de Botlek en de Europoort voor Rotterdam waren. Eindelijk heeft men ingezien, dat men niet achter kon blijven bij de uitbreidingen en moderniseringen van de naburige zeehavens. In een versneld tempo zullen nieuwe dokken, sluizen, laadbruggen en elektrische kranen worden gebouwd ten bedrage van vijf miljard francs. Na de voltooiing van dit project zal de kadelengte met 28 kilometer meer 80 kilometer bedragen, terwijl het wateroppervlak na de havens bijna wordt verdubbeld en 896 hectare inneemt. Zo zal Antwerpen tegen 1965 in staat zijn beter aan de behoeften van het verkeer te voldoen dan thans het geval is.

Schepen Delwaide ziet nòg een voordeel in het project. De nieuwe dokken en havens lopen door tot pal voor de Nederlandse grens. Als nu Brabant in de nabije toekomst zijn havenplannen gaat verwezenlijken, kan met een kanaaltje van enkele kilometers een verbinding worden gegraven en dan komt de Rijn heel dicht bij Antwerpen te liggen....

„Wij hopen begrip te vinden voor onze bekommernissen", verzucht hij en als argumenten voor „het kanaal" wijst hij naar de overbelasting van de Westerschelde, de mogelijke verzanding van het Oostgat door de uitvoering van het Delta-plan. Bovendien is de huidige route door de Zeeuwse wateren ongeschikt voor de binnenvaart van de toekomst: de duwvaart. Schepen Delwaide noemt het een zeer nijpend vraagstuk.

Begrijpelijk is de zorg van de Antwerpse Sinjoren. Vooral nu zij met hun 10-jarenplan accommodatie gaan scheppen voor het massa-goed, wordt een snelle verbinding met de Rijn bijzonder urgent. Het vervoer over de „ijzeren Rijn", de spoorweg naar het Ruhrgebied, is voor deze grondstoffen veel te kostbaar.

Rotterdams eerst onlangs benoemde buitengewone lector in de haveneconomie aan de Economische Hogeschool, drs. B. J. Udink, in zijn ultramoderne bureau zegt zonder voorbehoud: „Het grootste compliment dat wij Antwerpen kunnen maken, is, dat wij het nog steeds beschouwen als onze meest geduchte concurrent, meer nog dan Bremen of Hamburg, meer ook dan het jonge Wilhelmshaven." Hij kan geen enkele reden vinden om Antwerpen tegemoet te komen in zijn verlangen naar een betere Rijnverbinding. Het is een concurrent, die het uitstekend maakt en Rotterdam is even onverbiddelijk als veertig jaar terug.

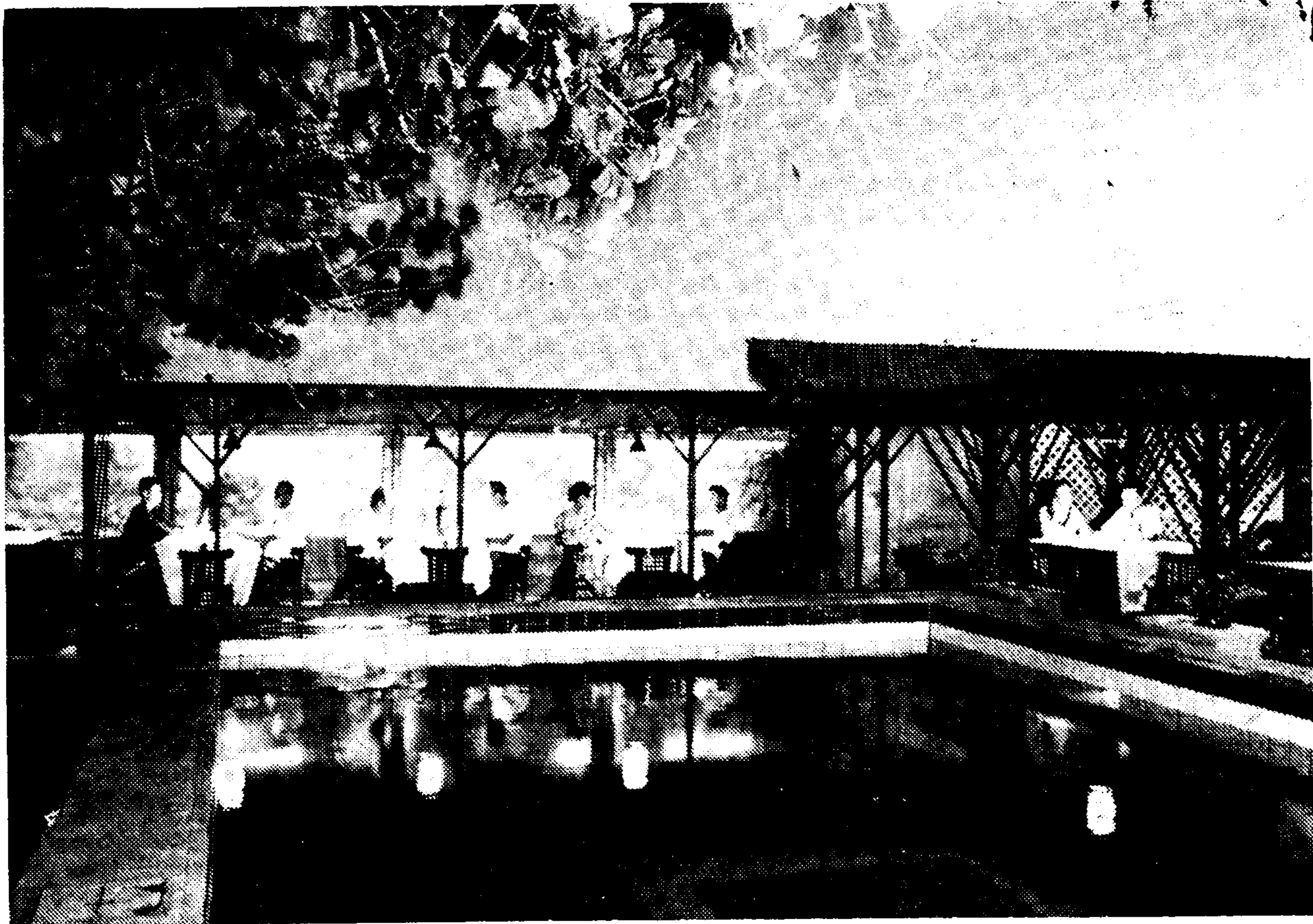
De Maasstad, die van haar onbetwistbare leiderschap in Europa als tweede wereldhaven nooit een geheim heeft gemaakt, die adverteert met een goederenstroom van 70 miljoen ton en zich laat voorstaan op de meer dan 20.000 schepen, welke bij haar binnenlopen, is dus nog steeds beducht voor Antwerpen, dat slechts de helft goederen in zijn haven omzet en ruim vijfduizend minder schepen op zijn balans heeft staan.

Drs. Udink kijkt echter achter de cijfers en blijkt dan niet zo onder de indruk van het Rotterdamse overwicht. Hij realiseert zich, dat het surplus van de haven aan de Waterweg vooral is gelegen in de overslag van massagoederen als ertsen, kolen en vooral olie. De jonge lector acht dit kwetsbare grootheden die bij een conjuncturele omslag kunnen instorten en dan voor een complete afbraak van het totaalcijfer zorgen.

Hij vindt bij de zuidelijke concurrent een veel hechtere grondslag voor diens bedrijvigheid, namelijk het niet te ondermijnen nationale vervoer, dank zij de eigen industrie.

Van de 35 miljoen ton goederen, welke Antwerpen in 1958 behandelde, waren er 26 miljoen ton aangevoerd in het kader van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie. Dat is de ruggegraat van deze vervoersindustrie, een met recht stalen ruggegraat, gezien de belangrijke hoeveelheid ijzerprodukten. Rotterdam werkt voor vijftig procent voor het nationale vervoer, maar dit op het oog nog aanzienlijke cijfer slinkt beduidend, wanneer men bedenkt, dat de olieraffinaderijen hiervan de grootste hap voor hun rekening nemen.

Ruim 14 miljoen ton stukgoed gaat er in Antwerpen om en aan het stukgoed kleven de grootste verdiensten voor een

Zaterdag jl. 25 juli is het nieuw gebouwde restaurant (rijsttafel!) van het pension Cerro Bonito aan de Pietermaaiweg officieel geopend. De foto geeft een beeld van het stemmige intérieur.

Jaarverslag van Nederlandse Televisie Stichting

Vele problemen moesten in 1958 uit de weg worden geruimd

Op korte termijn zullen oplossingen gevonden moeten worden voor vele problemen, zo luidt de konklusie van het voorwoord tot het jaarverslag 1958 van de Nederlandse Televisie Stichting. Deze problemen liggen voor een deel op het terrein van de technische faciliteiten — het voorwoord spreekt de wenselijkheid uit van de bouw van een nieuw en speciaal voor de televisie ontworpen studiokomplex — en voorts zijn er de vraagstukken als de verhouding tot de sportorganisaties, het tekort aan akteurs en de moeilijkheden bij het aantrekken van geschikt personeel teneinde een vergroting van de zendtijd effektief te maken.

Intussen wordt in het voorwoord van het N.T.S.-verslag betreurd, dat pas voor april van dit jaar een verruiming van de zendtijd tot 15 uur in het vooruitzicht werd gesteld. Gememoreerd wordt, dat in 1958 aanmerkelijk meer programma's konden worden geboden dan de officiële zendtijd toeliet, ten dele dank zij de Eurovisie, maar vooral door het financiële beleid, dat erop gericht was met beperkte middelen tot een maximaal resultaat te geraken.

Uit de nadere financiële gegevens in het verslag blijkt, dat de Nederlandse televisie in 1958 in totaal Nƒ 7.218.000.— heeft gekost, ruim twee ton meer dan was begroot. Daarvan is meer dan 4.5 miljoen uitgegeven door de NTS, waarvan weer ruim een miljoen was gemoeid met investeringen. Eenzelfde bedrag ongeveer heeft de technische exploitatie van de NTS gekost. De programmadienst van de NTS gaf bijna 1.9 miljoen gulden uit; de programma's van de vijf televisiesekties van de omroepverenigingen hebben nagenoeg Nƒ 1.4 miljoen gekost. Drie zeer kostbare extra programma's hebben gemaakt, dat het budget van de programmadienst van de NTS is overschreden. Dat waren het Eurovisie Song Festival, het Britse Koninklijke bezoek en de reis van prinses Beatrix naar de West.

De Nederlandse Televisie is in 1958 in totaal 922 uur in de lucht geweest, gemiddeld 17 uur en 44 minuten per week. Van deze uitzendingen werden 56.6 procent verzorgd door de NTS en 41,8 procent door de vijf omroepsekties. De kerkgenootschappen verzorgden 1,92 procent van de zendtijd. De meeste zendtijd werd besteed respektievelijk aan ontspanningsprogramma's, toneel, aktualiteiten, dokumentaire programma's en sportprogramma's en speelfilm.

Uit het buitenland werden 114 programma's overgenomen met een uitzendduur van 157 uur. Daarvan waren 77 Eurovisie-uitzendingen en 37 relaisprogramma's voornamelijk uit België en Duitsland.

Over de technische faciliteiten voor de Nederlandse Televisie merkt het verslag op, dat het studiokomplex in Bussum in dit stadium is op te vatten als een zelfstandige eenheid, welke op zichzelf geen uitbreiding meer behoeft, maar die in een later stadium weer een satellie zal vormen van een definitief studiokomplex. Daarbij moet worden bedacht, dat de huidige Bussumse studio's nog zeer vele jaren dienst zullen moeten doen, omdat zij niet buiten bedrijf kunnen worden gesteld voordat het definitieve studio-komplex zo'n omvang heeft, dat de Bussumse studio's niet meer behoeven te worden gebruikt. Daarom noemt het verslag de niet onaanzienlijke investeringen te Bussum alleszins redelijk.

Het verslag spreekt voorts de verwachting uit, dat dit jaar het definitieve plan gereed zal komen van de commissie, die tot taak heeft te bestuderen, welke T.V.-studio-faciliteiten in de naaste toekomst gebouwd moeten worden op het Radio City-terrein te Hilversum.

— —

DDe raad van Gouverneurs van de B. B. C. heeft de 48 jarige Hugh Carleton Greene, een broer van de bekende schrijver Graham Greene, benoemd tot directeur-generaal van de B. B. C. Hij volgt eind van het jaar Sir Ian Jacob op, die dan met pensioen gaat. Greene was reeds vorig jaar directeur van de B. B. C. -nieuwsafdeling. Sir Ian Jacob, die in september 60 jaar wordt, is sedert december 1952 directeur-generaal.

Nederlandse Industriele missie brengt in november bezoek aan Suriname

Het plan van het verbond van Nederlandse werkgevers omstreeks november een industriele missie van ongeveer 20 vertegenwoordigers van de Nederlandse werkgeversorganisaties naar Suriname te zenden, is voortgekomen uit overwegingen die reeds enige tijd ter tafel lagen.

Dit heeft de algemeen secretaris van het verbond de heer Kaland in Den Haag aan het ANP meegedeeld. Er is, aldus verklaarde hij, vanzelfsprekend in kringen van de Nederlandse industrie ook van gedachten gewisseld met de Public Relations Officer van de Surinaamse regering, de heer J. Rens, die op het ogenblik in Nederland verblijft. Het plan als zodanig is echter opgesteld onder auspicien van de heer Bruynzeel, wiens industriele contacten in Suriname van grote waarde bleken te zijn.

Er is nog geen programma samengesteld voor het bezoek van de missie in november. In de loop van deze week worden de redacties van de aangeschreven werkgevers organisaties ingewacht. Aan de hand van de resultaten van de oproep die vergezeld ging van een uitvoering overzicht van de financieel-economische en Sociale situatie in Suriname en de mogelijkheden die er voor de Nederlandse industrie-investering liggen zal nader worden beslist over samenstelling en activiteiten van de missie.

Bij het vernemen van het plan verklaarde de Surinaamse gevolmachtigde minister mr R. H. Pos, dat dit contact reeds was opgenomen tijdens het bezoek van de Surinaamse ministers Essed en Sedney enkele maanden geleden. Zij hebben hierover van gedachten gewisseld met de thans overleden voorzitter van het verbond van Nederlandse werkgevers, de heer H. Twijnstra. Uiteraard zal de uitvoering van dit plan door de Surinaamse regering zeer op prijs worden gesteld, aldus de heer Pos.

BOEK OVER VERSCHIJNINGEN VERBODEN

Het Nederlandse episcopaat heeft over de z.g. verschijningen te Amsterdam de volgende verklaring afgelegd:

Het boek „Maria en de verschijningen te Amsterdam" van dr. L. Knuvelder ('s-Gravenhage 1959), dat volgens canon 1385 een voorafgaande kerkelijke goedkeuring bebehoefde, maar feitelijk zonder deze is verschenen, is ovlgens canon 1399 zonder meer te rekenen tot de boeken, die ipso jure verboden zijn.

Het is wel te begrijpen, dat na de verschillende duidelijke uitspraken van de kerkelijke autoriteiten die afwijzend tsaan tegenover de bovennatuurlijke echtheid van deze z.g. verschijningen geen „imprimatur" kon worden verleend aan een boek, dat van het begin tot het einde de bovennatuurlijke oorsprong ervan propageert.

Na de duidelijke afwijzende uitspraak van het kerkelijke gezag staat het de katholiek niet vrij openlijk voor een andere zienswijze propaganda te maken. Daarom heeft het Heilig Officie in een nieuw schrijven van 24 juni 1959 laten weten: „ne autem opuscula per modum manuscripti edita super falso asserts revelationibus Amstellodamensibus in errorem fideles inducere pergant, necesse est ut etiam illa expresse prohibeantur", d.w.z. opdat de gelovigen niet langer in dwaling worden gebracht over de verschijnselen te Amsterdam, die ten onrechte als openbaringen worden aangeduid, is het noodzakelijk, dat ook geschriften, als manuscript uitgegeven, uitdrukkelijk verboden worden " — hetgeen wij hierbij doen.

De bisschoppen van Nederland.
Utrecht 22 juli 1959.

De beweging van 26 juli

Zondag hadden de Cubanen een nieuwe nationale feestdag. Het was dan immers precies zes jaar geleden, dat Fidel Castro zijn beroemde overval pleegde op een kazerne in de Cubaanse stad Santiago. De aanslag mislukte, en Castro werd gevangen genomen, maar in 1955 werd hij, bij een algemene amnestie, vrij gelaten en hij ontweek naar Mexico. De toenmalige Cubaanse diktator, Fulgencio Batista, had Castro's betekenis schromelijk onderschat, zoals spoedig zou blijken. In december 1956 landde Castro met een legertje van nog geen honderd strijders ergens op de Cubaanse kust, maar ook deze operatie had geen onmiddellijk sukses. De regering in Havana maakte echter een kolossale vergissing, toen zij aankondigde, dat Castro in de strijd gesneuveld was. In werkelijkheid was de jonge rebellenleider op Cuba ondergedoken, en van uit zijn schuilplaats in de bergen van Sierra Maestra (Oost-Cuba) trof hij voorbereidingen voor de staatsgreep, die tenslotte op 1 januari jl. plaats had.

Castro beschouwt zijn landing op Cuba van 1953 als het begin van de revolutie, die een half jaar geleden bekroond werd met de omverwerping van het regime van Batista. Castro heeft zijn revolutionaire organisatie dan ook „de beweging van 26 juli" genoemd. Voor de eerste keer zal nu op het Caraïbische eiland openlijk en met groot vertoon het wapenfeit van zes jaar geleden kunnen worden herdacht. Maar al heeft Castro op Cuba een groot aantal vurige aanhangers, de bevolking is toch geenszins onverdeeld enthousiast over zijn bewind. Ook onder de tallozen, die indertijd blij waren, dat Batista van het toneel verdween, zijn er nu velen, die ernstige kritiek hebben op de nieuwe machthebber. Want Castro treedt niet minder diktatoriaal op dan de vorige alleenheerser.

Castro heeft, als leider van het nieuwe regime, alles in het werk gesteld om een einde te maken aan de korruptie, waardoor alle overheidsorganen op Cuba waren aangetast. Daarmee heeft hij goed werk gedaan. Ook heeft hij door de invoering van een drastische landhervorming een betere verdeling van de landbouwgronden tot stand gebracht, zodat de kleine boeren weer een bestaansmogelijkheid kregen. Maar tegenover de funktionarissen van het bewind van Batista is hij wel zeer wreed opgetreden. Hij heeft duizenden „contra-revolutionairen" laten arresteren, en hij liet meer dan 550 vroegere aanhangers van Batista executeren. Dit bloedbad heeft indertijd niet alleen op Cuba, maar ook elders op het westelijk halfrond grote ontsteltenis gewekt. Ongerustheid is ook ontstaan over Castro's houding tegenover het communisme.

Welingelichte waarnemers zijn het er over eens, dat Castro zelf bepaald geen communist is; al heeft de pas naar Amerika gevluchte Cubaanse majoor, Diaz Lanz, het tegendeel beweerd. Maar men zou kunnen zeggen, dat Castro met het communisme „flirt". Het schijnt biezonder moeilijk te zijn om vast te stellen of er onder de topfunktionarissen van Castro's regime veel communisten zijn. De korrespondente van de „New York Times" in Havana is van mening, dat communisten inderdaad geïnfiltreerd zijn in het regeringsapparaat, maar de man, die in de „New York Times" de hoofdartikelen over Latijns-Amerika pleegt te schrijven, heeft een andere visie op de zaak. Na een recent bezoek aan Havana heeft hij bericht, dat er op Cuba geen communisten sleutelposities innemen. Daarentegen blijft bijvoorbeeld het Amerikaanse weekblad „Time" beweren, dat Castro het beste werktuig van de communisten in heel Latijns-Amerika is, sinds in 1954 de communistische president Jacobo Arbenz uit Guatemala werd verdreven.

Aangezien de 32-jarige Castro zelf te jong is om president te zijn van Cuba — volgens de grondwet moet het staatshoofd tenminste 35 jaar oud zijn — heeft hij in januari een algemeen geacht rechter, dr Manuel Urrutia, met de hoogste post in het land doen bekleden, en vervolgens benoemde hij zich zelf op 17 februari tot premier. Maar Urrutia bleek niet bereid te zijn slaafs de instrukties te volgen van de leider van de revolutie, en vorige week besloot Castro de president aan de dijk te zetten. Bij deze gelegenheid voerde hij een komedie op, die ten doel had zijn prestige te vergroten.

Toen Juan Perón nog president van Argentinië was, heeft hij eens, kort voor een nationale feestdag, aangekondigd, dat hij wilde aftreden, om betogingen van zijn aanhangers uit te lokken, die zijn aanblijven zouden eisen. Zijn truc werd met sukses beloond, en zijn macht was na het voorval groter dan te voren. Castro heeft vorige week hetzelfde spelletje gespeeld. Hij verklaarde, dat hij het premierschap wilde neerleggen, en prompt braken overal „spontane" demonstraties uit van lieden, die hem niet wilden laten heengaan. De leden van het Cubaanse kabinet weigerden bovendien het ontslag van de eerste minister te accepteren.

Wellicht wilde Castro wachten tot zondag om dan met veel ophef aan te kondigen, dat hij toch aan het hoofd van de regering zou blijven. Een dergelijk gebaar zou kunnen bijdragen tot de verhoging van de feestvreugde op Cuba's nieuwe nationale feestdag.

Hollandse Nieuwtjes

● Er is min of meer een domp gezet op de vreugde van velen. In de loop van de vorige week heeft het ministerie van wederopbouw medegedeeld, dat de storting van te blokkeren huursommen nog steeds bestaat. Men was daarover in onzekerheid geraakt, maar de minister heeft nu iedereen uit zijn droom gehaald. ● In deze tijd van bos- en heidebranden zorgde de brand rond Loenen (Loenerloo) voor een kleine verrassing. De militaire brandweer kwam op de brand af, maar de wagen reed in een kuil en zo ging de brandweerwagen in de gloria. Geen doden, geen gewonden. ● In Amsterdam is men bezorgd over het miljoenenverlies van de tram. De vroede vaderen zagen er dus geen been in om de tram iets rendabeler te maken door de prijzen te verhogen. Maar dat niet alleen, men denkt nu al aan een verhoging in de toekomst na deze toekomstige verhoging. Regeren is immers vooruit zien. ● In Vught is men boos. Maar het typische is, dat men er boos is met reden. De meeste mensen zijn immers meestal boos zonder reden. In Vught meent men dat met men de Vughtse belangen spot. Dat neemt men niet. Er zijn immers schietbanen en nu wil men die uitbreiden. De ouders houden zich reeds hun hart vast en ze zullen hun hoofd zeker verliezen als die banen nog uitgebreider worden. Beide partijen hebben elkaar de waarheid verteld en uit de botsing der meningen wordt de waarheid geboren. Althans dat hopen we. ● Als de vierdaagse regeert in Nijmegen, dan gaat alles aan de kant. Verleden week werd het echter al te gek gemaakt. Nog bene acht en veertig uur voordat de eerste lopers binnen zouden komen ging men al huisraad naar buiten slepen om verzekerd te zijn van een plaatsje langs de weg. Er heerst wel een hittegolf en men kan de zonnesteek voor veel verantwoordelijk stellen maar voor zo iets, neen dat geloven we niet. ● In Leersum werd weer het jaarlijkse bloemencorso gehouden. Nu moet u weten, dat er in Leersum bij wijze van spreken geen bloem groeit, maar toch fikst men het zaakje daar. En hoe. Zelfs de Amerikanen van de vliegbasis doen mee. Men heeft om een feestelijk tintje aan gegeven door de gehele stad te verlichten. Er liepen verder nog vijf muziekkorpsen mee. Doorn mocht dit jaar ook profiteren van het Leersumse corso. En dat wil wat zeggen! ● In een greppel in Ede vond men laatst iets vreemds. Iedereen bekeek het en algemeen nam men aan, dat het een bom was. Voorzichtig werd het geval behandeld. Eindelijk kwam men tot de ontdekking, dat het een brok ijzeroer was. Na het gehele geval een schoonheidskuur te hebben laten ondergaan, kwam men tot de kern der zaak en die bestond uit water en leem. ● Nu zijn we een beetje verzot op wedden, maar we maken het toch niet zo bont als die twee Amsterdammers. Het betrof twee jongens van veertien en negentien jaar. Ze wilden wel eens weten wie van hun twee een steen door een winkelruit durfde te gooien. De jongste won de weddenschap. De schade bedraagt duizend gulden...

— —

De internationale arbeidsorganisatie (I.L.O.) heeft in samenwerking met de V.N.-organisatie voor voedsel en landbouw (F.A.O.) een inter-regionale studieconferentie over cooperaties georganiseerd waaraan deelnemers uit 16 Aziatische, Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse landen zullen deelnemen. De conferentie wordt van 26 juli tot 28 augustus gehouden, het eerste deel ervan in Denemarken en het tweede in Zwitserland.

EEN KNOLLENTUIN VOOR BOEKVERKOPERS

Typen uit de Sovjet-litaratuur

(Van een bijzondere medewerker)

Rusland moet een knollentuin zijn voor boekverkopers. Onder het Tsarenregiem stond het Russische boek nog in de kinderschoenen, maar nu, onder het Sovjetbewind heeft het zevenmijlslaarzen aangetrokken en is de verste steppe, de ontoegankelijkste toendra aan het veroveren. Het boek is zijn zegetocht begonnen door Sovjet-Rusland. Weldra zal de gastvrije Kalmoek, die de vlakte rondom Astrakan bewoont, de binnentredende vreemdeling geen geitenmelk of schapenbout meer voorzetten, de Samojeed uit de bossen en ijsvlakten van het Noorden zal de vermoeide ontdekkingsreiziger die een ogenblik bij hem uitrust, niet meer op rendierkaas vergasten, de Wogoel aan de oevers van de Tobol, de Votjak op de flanken van de Oeral zullen de uitgeputte zwerver niet langer op gedroogde vis of onder de as gebakken brood onthalen, maar zij zullen hem een edeler voedsel, een boek aanbieden: tolle, lege, neem en lees! De Wolga-schipper zal zijn tijd niet meer zoek brengen met het zingen van melancholische Wolga-liederen, maar met gebogen hoofd en gezwollen aderen zal hij Kazan en Saratof voorbijvaren, verslonden in een boek of traktaat.

Enige jaren geleden schreef in het Nieuwsblad van de Boekhandel een ingewijde met kloppende polsen over de geweldige toesame der boekenproduktie in de Sovjet-Staten. Er schijnt een ware geeuw-honger naar „kunst en wetenschap" in Sovjet-Rusland te zijn uitgebroken. Van de Dnjepr tot de Lena en verder moet er uit het hart van Eurazië een roep opstijgen, niet meer de roep uit oude tijden om „panem et circenses", om „brood en spelen", maar een kreet uit de ziel om „kunst en wetenschap". Arak en vodka zijn vergeten: de arbeiders van Stalingrad en Dnjepropetrowsk, de boeren der Kolchozen en Sovchozen kennen geen andere dorst meer dan die gelest wordt met traktaatjes en verhandelingen. En de Sovjet-staat komt aan die billijke eis gretig tegemoet. In 70 talen worden er boeken uitgegeven en de enigste radeloosheid is dat er nog talen zijn waarin het onmogelijk is boeken te verspreiden omdat deze talen nog niet schriftelijk zijn vast gelegd. Is dit bereikt dan zullen er wellicht in 70 maal 70 talen boeken gedrukt worden. Tot zo lang echter moeten de jachtkreet der Joekagieren, de stormroep der Tsjoektsjen, de rouwklacht der Lamoeten en de wraakschreeuw der Koraken nog onopgetekend verstillen en wegsterven in de wind. Dan echter zal het boek hun redding brengen. Dan zullen ook deze wilde stammen horen van Ogiz, Ucpegiz, en Selchozgiz en de zegen dezer welluidende en zoetgevooisde instellingen deelachtig worden. De zorgzame staat heeft een leger van instituten in het leven geroepen die weliswaar namen dragen, schrikwekkend genoeg om hele volksstammen nog dieper de toendra of de steppen in te drijven, maar die onmiddellijk zoveel cultuurzin wekken dat ze beleefd aanvaard worden. Zo is daar een Ogiz, afkorting: vereniging van alle staatsuitgeverijen der Sovjet-Unie. Dan is er een Onti, een Ucpegiz, een Muzgiz, en een Selchozgiz, alle afkortingen in de trant van proletkult, voor bepaalde takken van het uitgeversbedrijf. Verder is er nog een Gosplan en een Glawlit, instituten, die uitmaken wat zoal ter perse gezonden mag worden; want alleen die kunst en wetenschap mag verspreid worden, die secundum Lenin is. Eindelijk is er nog de Kogiz, die voor de verdeling der boeken aan boekhandelaren en kiosken zorgt.

Zo kan dan de vermoeide Kirgies, die overdag zijn ossen bijeen heeft moeten drijven, 's avonds, neergezeten in zijn tent, een boek over kunst ter hand nemen dat hem bezorgd werd door bemiddeling der Kogiz, en de verkleumde Sirjeen die zijn dag doorbracht met visvangst of ijsberenjacht, mag zich in zijn sneeuwhut warm lezen aan een wetenschappelijk traktaat dat hij dankt aan de Ucpegiz. En als de ogen hem toevallen en zijn honger naar wetenschap gestild is, zal hij in plaats van het visottervel het boek onder zijn hoofd leggen om in te sluimeren boven algebrasommen en hulplijnen.

Overdag verzuimt hij wellicht zijn fuiken te lichten en zijn klemmen te ontspannen, in beslag genomen door een hogere honger dan naar vis of wild, door een studie over het verschil van long- en kieuwademing. De nomade uit het zuiden vergeet zijn tenten te verplaatsen naar grasrijker oorden, en laat zijn kudde vermageren, verstrikt als hij is in een wetenschappelijke verhandeling over vitaminen. De Jakoet uit Oost-Siberië verliest zijn belangstelling voor het ivoor van de Mammoeth, al te verdiept in een essay over de overgang van Parnassiens tot Symbolisten. De Burjat-Mongool hoort het galpen van de zilvervos niet meer, verslonden in een beschouwing over het onderscheid tussen impressionisme en expressionisme; kunst en wetenschap hebben in deze primitieve harten zulk een angel geslagen, dat de Glawlit met geen mogelijkheid alle aanvragen om boeken voldoen kan. Kunst en wetenschap voor ieder en allen! Dank zij de Ucpegiz, de Muzgiz, de Selchozgiz en de Glawlit! Gelukkig land dat zonder blikken of blozen zulk een barbaarse nomenclatuur slikt; men vraagt zich af hoe een volk dat zoveel boeken verslindt en met zulke reuzestappen voortschrijdt op het pad der cultuur, geen oprispingen krijgt van namen als Ucpegiz en verdere horribilia. Hoeveel miljoenen boeken zullen de Gosplan en de Ogiz nog moeten verspreiden, hoeveel avonden zullen Kirgies en Sirjeen zich nog aan kunst en wetenschap moeten bedwelmen, hoeveel Mammoethstanden moet de Jakoet en hoeveel zilvervossen moet de Burjat-Mongool zich nog laten ontgaan, eer zij zover zijn dat ze hand in hand optrekken om te gaan protesteren tegen dit kultuur-bolsjewisme? Rusland verkeert blijkbaar nog in de zalige roes der negentiende eeuw, die meende dat boek en onderwijs het geluk zouden brengen. De Ucpegiz, die voor schooluitgaven en paedagogie zorgt, gaat duizenden jonge Tartaartjes, Basjkiertjes en Turkmeentjes weglokken uit de zoete dagrust in de buffelhuid, onder de tent, om ze vol te stoppen met Westerse sommen en cijfers en ze de zalige steppendroom te doen vergeten. De Muzgiz, die muziekliteratuur in allerlei vorm moet verspreiden, zal de Russen van het land hun balaleika en hun bylinen doen vergeten om daarvoor de radio en de triviaalste filmschlagers in de plaats te stellen.

De Selchozgiz, die tijdschriften en boeken over landbouw uitgeeft, zal in de hoofden der jonge boeren tarwekorrel en grashalm in een chemische formuul oplossen. De armste Moezjiek in zijn isba, die vroeger droomde van Vadertje Tsaar en het houden Kreml, zal nu wakker schrikken uit zijn slaap door klankbeelden als chilisalpeter en andere vreselijkheden. De Onti, die de literatuur over techniek verzorgt, zal alle kinderen van Svataja Rossia, van het heilige Rusland, tot jonge monteurtjes omscheppen die geen andere droom koesteren dan Moedertje Rusland een nieuwe tractor te bereiden. Zij zullen zolang naar onderdelen van machines kijken, dat zij de verre steppenblik verloren hebben en bijziende ijn geworden.

En eindelijk de Glawlit, het instituut dat macht heeft over de dingen van wetenschap, kunst en literatuur, dat de negen muzen over Rusland verdelen moet.

Een Sovjet-land is geen dorado voor Muzen. Waarheen zal de lichtgeschoeide Terpsichore haar schreden richten, de citherdragende Erato, de uitgelaten Polyhymnia, waarheen Kalliope met boek en schriftrol? Overal zitten mensen, oude en jonge, over zware, beduimelde tractaten gebogen en trachten problemen op te lossen. Wie geen probleem aan het oplossen is, behoort tot het leger der bureaucraten, tot de rode-gardisten of is een koelak. Maar de Muze heeft te gehoorzamen aan een zo onmusische instelling als de Gawlit, bij tijde zelfs - o verschrikking der verschrikkingen! — aan de Ucpegiz. Het gehele alfabeth vervolgt haar in zijn huiveringwekkendste travestiën. Ten slotte vindt Terpsichore nog wel een toevlucht bij een of ander Aziatisch herdersvolk, waar de rode-gardistenstap de dans nog niet verdrongen heeft. Erato belandt en stemt haar cither onder een verre toendrastam, die nog geen schrifttaal heeft en door geen boeken besmet is. Polyhymnia trekt naar de Russische Rivièra, waar het leven nog zonnig en blij is en Kalliope, met haar boek onder de arm, wordt opgesloten in het Knizinaja Palata te Moskou, het boekenarchief waar van alle boeken en bladen uit het Sovjetrijk een exemplaar bewaard wordt. Van hieruit wordt de eredienst, de religie van 't boek geregeld over 't gehele land. Hier wordt het boek niet meer gelezen maar bewaard, in een nymbus gehuld, gebalsemd als het ware, gemummied en bijgezet. Het wordt onttrokken aan het profane gebruik en geheven in de sfeer van het goddelijke. Er ontstaat een wijding rond het boek, een stemming vol mysterie, een cultus. De Giz-familie staat als Hebamme bij alle papieren geboorten om elke eersteling op te vangen en in te balsemen voor het boeken-pantheon. Hier slapen goden van allerlei formaat en allooi, van allerlei tong en taal. Zo sluimert hier Shakespeare en ontwaakt Julia uit haar bezwijming tussen het lijk van Romeo en een verhandeling over het drogen van vis, in het Samojeeds. Hier rust Goethe en Gretchen mengt haar stervensklachten met de rauwe klanken van een Jakoetisch tractaat over de bunzingvangst. Dante bevindt er zich en wordt in zijn luisteren naar Beatrice afgeleid door het steppegeluid ener handleiding over het bereiden van geitenkaas, in het Kirgiesch. Poesjkin heeft er een ereplaats, maar zijn Tatiana moet zich geschonden voelen door de eredienst van Ucpegiz.

Mevrouw A. M. van der Eng-Liedmeier heeft de moed gehad ongeveer de gehele roman- en toneelliteratuur uit Sovjet-Rusland van 1917 tot 1953 te lezen en daarover een proefschrift *) te schrijven. Dinsdag 7 juli, is zij daarop in de gemeentelijke universiteit van Amster- [illegible] leze haar proefschrift [illegible] men zal versteld staan over de bovenmenselijke energie, die er nodig was om deze commando-literatuur, waarin het communistische-marxisme schering en inslag is, door te worstelen. De titel van haar in 't Engels gepubliceerde proefschrift zou in het Nederlands ongeveer luiden: „Typen uit de Sovjet-literatuur van 1917 tot 1953." Het is alles koekoek-éénzang, met kleine variaties, aarzelingen en schermutselingen, één en al verheerlijking van het sovjetsysteem. Moedertje Rusland zal nog menige traan moeten wegpinken, eer er een nieuwe lente en een nieuw geluid in aantocht zijn.

*) A. M. van der Eng-Liedmeier, Soviet literary Characters. Mouton & Co. 1959, 's Gravenhage.

Aangewezen spelers tegen Elinkwijk

Oranjestad — Voor de wedstrijd welke vanavond door het Arubaanse bondselftal tegen Elinkwijk wordt gespeeld werden aangewezen: E. Andrews, Juchi Jansen, V. Albertsz, Jose La Rosa, Osbelio Antersijn, Benny Britten, Steven Alexander, Rey Franken, Benny Geerman, Juencho Pablo, Edgar Vos, Jorge Brion, R. Simon, C. Wiersma Hubert (Doc) Williams, Edwin Dirksz, Jos Boye, A. Croes, Evenio Gonzalez, D. Werleman, en Paul (Puppy) Diaz.

Op Aruba bestaat groot vertrouwen in het Arubaanse elftal, dat voor de wedstrijd van vanavond algemeen als favoriet wordt beschouwd.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — Op het terrein van het Caribbean Hotel werd een plastic damestas gevonden.

De heer Kamsteeg vond op Lagoenweg een zonnebril. De heer Griffin, Jan Steenstraat verloor een bruin lederen portemonnaie, waarin een stuk van de landsloterij 39131 zat. Uit 'n auto die bij de Palm Beach geparkeerd stond werd een trompet gestolen. In de Nassaustraat werd een familietwist beslecht. Nadat door een der leden in woede de ijskast was omvergeworpen, greep de politie in en sloot de man op. Een dame wonende te Rooi Hundo meldde dat zij mishandeld was geworden door een man. In een bar te Sint Nicolaas werd gevochten. Een der mannen werd ingerekend, en ter ontnuchtering ingesloten. Op Noord werden door de politie twee jongens van vijftien jaar aangehouden, die op heterdaad werden betrapt, toen zij een telefoon vernielden. Na ernstig onderhouden te zijn werden ze aan hun onders overgegeven. Er blijken nog meer jongens bij deze vernielingen betrokken te zijn. Op de wegkruising Lagoweg en Bernhardstraat vond een aanrijding plaats tussen auto's 6122 en 2664. Er werd te hard gereden en er werd geen voorrang verleend. De schade beloopt ongeveer f. 8000.—. Op de weg Sta. Cruz Tanki Leendert stak een achtjarige jongen plotseling en zonder uit te kijken de weg over. Hij werd aangereden door een passerende auto. De jongen moest ter observatie in het hospitaal worden opgenomen. Ter hoogte van Pos Chiquito sloeg de bestuurder van auto 1670 links af op het moment dat auto 3491 passeerde. De botsing veroorzaakte een schade van ongeveer f. 750.—.

Er kwamen elf schepen de havens binnen en er vertrokken er negen.

Communisten boeken vooruitgang in Argentinie

De Argentijnse communisten hebben zondag bij gemeenteraadsverkiezingen in de Argentijnse provincie Santa Fe winst geboekt. Hun stemmenaantal steeg van 4784 in 1958 tot 24.411 thans.

In de provinciale hoofdstad Santa Fe werden zij met slechts gering verschil door de regeringspartij verslagen.

Regeringsfunctionarissen vrezen dat deze verkiezingsuitslag tot ongerustheid onder de bevelhebbers van de strijdkrachten zal leiden. Laatstgenoemden hebben President Frondizi voortdurend gewaarschuwd voor het gevaar van communistische vooruitgang.

Plymouth Basketball-Toernooi

Oranjestad — Het K.O. basketballtournooi van Plymouth werd gisteravond voortgezet. In de damesafdeling versloeg het team van Aruba Jrs. dat van Seven Up met 16—4. Topscoorster voor A.J. was Mem Poppen met 8 punten. Voor Seven Up was het Fabia Tromp met 2 punten.

In de heren afdeling won het team van Aruba Jrs. A. van NWI-Stars met 3P-26. Bin halftime was de stand 16-16.

Topscorers voor Aruba Juniors waren Edgar Brion en Sid Frigerio, elk met 10 punten en voor de Stars waren het Stan Schoenfeldt en F. Snitch, elk met 8 punten.

Burgerlijke Stand

Oranjestad — Op 26 juli werd geboren: Anna Antoinette, dochter van de heer en mevrouw L. Boekhoudt-Croes, Koerikoeri 5.

Op 25 juli overleed: Shirley Maria Eugenia Tromp, Hâto 23.

West Indische Conferentie houdt zich bezig met constitutionele veranderingen

Op St. Thomas, Virgin Islands, begint vandaag de Westindische conferentie van de Caraibische commissie die 12 dagen zal duren.

Het voornaamste waarmee deze conferentie zich zal bezighouden, is de vorming van een nieuw coordinatielichaam voor de Caraibische samenwerking. Onder de naam „De Caraibische Organisatie", zullen, op voorstel van een commissie van de conferentie, de opmerkelijke constitutionele en economische veranderingen, die in de laatste tijd hebben plaatsgevonden in de deelnemende landen en de „nieuwe verantwoordelijkheden die de regeringen in het gebied op zich hebben genomen sedert de vorming van de commissie" worden beschouwd en verwerkt in de nieuwe opzet.

De ontwikkeling van de deelnemende landen, van gekoloniseerde landen tot gebieden met binnenlandse autonomie, hebben het noodzakelijk gemaakt de Caraibische commissie, in 1946 gevormd door Nederland, de Verenigde Staten, Frankrijk en Engeland (de voormalige koloniserende landen), te vervangen door een ander lichaam, dat op deze verandering is afgestemd.

De Caraibische commissie was aanvankelijk opgezet als een lichaam dat zich bemoeide met de sociale en economische problemen van het bestreken gebied. In de laatste twee zittingen had de indruk post gevat, dat de huidige vorm niet langer toereikend was aan de nieuwe structuur, zowel op staatkundig als economisch gebied, van de Caraibische landen.

Op de openingszitting van de Caraibische conferentie, vandaag, worden de voorstellen van de voorbereidings-commissie behandeld. De delegaties zullen de suggesties inzake de structuur van de voorgestelde organisatie, de werkwijze, de begroting en de verdeling van de kosten over de deelnemers aan beschouwing onderwerpen.

Waarnemers in St. Thomas zijn van oordeel, dat de Westindische landen de kosten van de nieuwe organisatie geheel op zich zullen nemen en de voormalige moederlanden - Nederland, Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten - zullen ontheffen van alle toezicht. De betrekkingen tussen de Caraibische landen met deze landen zullen worden overgelaten aan de onderlinge betrekkingen die nog bestaan.

De Bahama-eilanden en Brits-Honduras - die thans deel uitmaken van de Brits-Westindische Federatie, hebben nooit tot de Caraibische conferentie behoord en hebben ook geweigerd delegaties naar deze conferentie te zenden. Beiden gebieden zijn echter vrij in de toekomst aan het nieuwe coordinatielichaam deel te nemen.

(De onafhankelijke Caraibische gebieden als Cuba, Haiti en de Dominicaanse Republiek hebben vaak delegaties gezonden naar de zittingen van de Caraibische conferentie, doch hebben nimmer deelgenomen als leden).

President van de conferentie die vandaag op de Maagdeneilanden is begonnen, is de Amerikaanse medevoorzitter van de Caraibische commissie, Roderick O'Connor. Behalve de vier landen die indertijd de organisatie stichten, nemen deel aan de conferentie: Suriname, de Nederlandse Antillen, de Brits-Westindische eilanden, Brits-Guyana, Frans Guyana, Martinique, Guadeloupe, Puerto Rico en ed Britse en Amerikaanse Maagdeneilanden.

-o-

Kabaka van Boeganda dringt aan op beindiging van ongeregeldheden

De Kabaka van Oeganda heeft in de Loekiko (parlement) te Kampala gepleit voor beeindiging van de onrust die voortkomt uit de boycot van niet-Afrikaanse goederen. De gouverneur-generaal van Oeganda (een Brits protectoraat) heeft nl. beloofd dat constitutionele besprekingen kunnen beginnen zodra de toestand weer normaal is en er zich geen incidenten meer voordoen, zo zei hij.

De boycot is in april ontketend door de inmiddels verboden nationale beweging van Oeganda, als onderdeel van een campagne voor zelfbestuur. De boycot bracht echter intimidatie en gewelddaden met zich mee.

Na het pleidooi van de Kabaka nam het parlement een resolutie aan, waarin gevraagd wordt om beeindiging van de incidenten. Buiten het gebouw gingen echter uit een samengestroomde menigte kreten op, waaruit bleek dat niet iedereen het hiermee eens was.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel. 1233.
Dinsdag 28 juli 1959.

Bioscopen:
De Veer 8.30 uur:
„GIGI" Leslie Caron, Maurice Chevalier, Louis Jourdan, Eva Gabor. 18 jaar.
Rialto 8.00:
„El amor nunca muere". (Spaans) Zully Moreng, Mirtha Legrand, Tita Merello. Alle leeftijden
Principal 8.00 uur:
„Pickup Alley". Victor Mature, Anita Ekberg. 18 jaar.
Aurora 7.30 uur:
„El pose stampede". Allan Rockey Lane, Black Jack. Alle leeftijden.
Savaneta 7.30 uur:
„Undersea Girl." 18 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad - Botica del Pueblo. Tel 1253.; San Nicolas: Botica San Lucas. Tel. 5006.

La Salle Jeugdwek:
Aruba, dinsdag 28 juli 1959:
Club Noord: 5 p.m. Voetbaltraining.
7-9 p.m. Club open.
7.30 p.m Gymnastiek.
Don Bosco (San Nicolaas): 5-10 p.m. Club open. Training ping-pong.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 5 p.m. Voetbaltraining Hoofdklasse en Reserve.

Aruba, woensdag 29 juli 1959:
Club Noord: Vergadering voor het volledig Bestuur. Voetbaltraining. 7-9 p.m. Club open.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 5 p.m. Voetbaltraining Junioren. 7 p.m. Volleyballvergadering B-klasse. 7.30 p.m. Volleyballtraining Junioren.
Paradera: 5.30 p.m. Algemene Ledenvergadering in de Martinusschool.

Cubaanse delegatie brengt bezoek aan Indonesie

Op 2 augustus wordt te Djakarta een Cubaanse „Good will"-missie verwacht, bestaande uit zeven man onder leiding van majoor Ernesto Guevara Serna, zo heeft het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken vandaag meegedeeld.

De leden van deze Cubaanse regeringsmissie, die zich als gasten van de Indonesische regering naar Indonesie begeven, zullen door president Soekarno en verschillende leden van diens kabinet worden ontvangen.

Het persbureau Antara meldt, dat de Cubaanse missie enkele historisch monumenten en enkele industriecentra op Midden-Java zal bezoeken.

De organisatoren van de Wereldjamboree op Luzon hebben de berichten tegengesproken, dat zich onder de 12.00 padvinders op grote schaal dysenterie zou voordoen. Er zijn veertig jongens opgenomen in het kampziekenhuis en daarvan lijden er slechts vier aan buikloop.

De ontwapeningsconferentie in GENEVE

AMERIKA stelt commissie voor met handelingsbevoegdheid

De leider der Amerikaanse afvaardiging naar de Geneefse besprekingen over een eventueel verbod tot het nemen van proeven met kernwapens Wadsworth, heeft voorgesteld een voorbereidende commissie te vormen die handelingsbevoegdheid zou moeten krijgen voor de periode tussen de ondertekening van een verdrag en de datum van gelding.

Wadsworth verklaarde in een toelichting dat vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, de Sowjet-Unie en Groot-Brittannie, die ook op de huidige besprekingen zijn vertegenwoordigd, in de commissie zitting zullen hebben.

Het zou de taak der commissie zijn in de gehele wereld een onderzoek in te stellen naar geschikte plaatsen voor het oprichten van controleposten. Zij zou de financiele bijdragen der verdragslanden moeten vaststellen en plannen moeten opstellen voor de dagelijkse technische en administratieve werkzaamheden van de gehele controle-organisatie.

Wanneer een verdrag, waarin het nemen van kernproeven wordt verboden, tot stand zal zijn gekomen, zullen volgens het voorstel vertegenwoordigers van alle landen, die het bekrachtigd hebben, in een vergadering een commissie van toezicht moeten instellen, waarin zeven staten vertegenwoordigd zouden moeten zijn. Deze commissie zou dan de taak van de voorbereidende commissie moeten overnemen.

De leider der Sowjetrussische delegatie Tsarapkin verklaarde het Amerikaanse ontwerp te zullen bestuderen. Hij zei echter verontrust te zijn door de „mogelijkheid, dat hier een werkwijze is ontwikkeld, welke voor de Sowjet-Unie nadelig kan zijn".

Koningin Juliana en prins Bernhard hebben een bedrag geschonken aan de „Anne-Frank-stichting" te Amsterdam, die zich o.a. het algeheel herstel van het Anne Frankhuis aan de Prinsengracht ten doel heeft gesteld. Het „Achterhuis" hoopt men, zoals bekend, na restauratie te brengen in de oorspronkelijke toestand ten tijde dat Anne en haar familie aldaar waren ondergedoken. Het voorhuis wordt ingericht tot internationaal ontmoetings-centrum voor de jeugd.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Aangifte van nieuwe leerlingen voor het OPENBAAR ONDERWIJS

Op woensdag, 29 juli 1959: van 4.00 tot 6.00 uur n.m. en
Op vrijdag, 31 juli 1959: van 4.00 tot 6.00 uur n.m.

HENDRIKSCHOOL: (M.U.L.O.) voor jongens te Pietermaai.

WILHELMINASCHOOL: (M.U.L.O.) voor meisjes te Pietermaai.

JOHAN VAN WALBEECKSCHOOL: (M.U.L.O.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen te Mahaai.

GOUVERNEUR JOHANN RUDOLF LAUFFERSCHOOL: (M.U.L.O.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen aan de Adjudantenweg.

JOAN MAURITSSCHOOL: (M.U.L.O.-Onderbouw) voor jongens en meisjes met kleuterklassen te Mundo Nobo.

PEDRO LUIS BRIONSCHOOL: (M.U.L.O.-Onderbouw) voor jongens en meisjes met kleuterklassen te Kintjan (Steenrijk).

EMMASCHOOL: (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen aan de Theaterstraat.

WILLEM DE ZWIJGERSCHOOL: (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen in de Frederikstraat te Otrabanda.

ORANJESCHOOL: (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen in de Oranjestraat.

PRINS BERNHARDSCHOOL: (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen te Weis Afó (voormalige Gouv. J. R. Laufferschool).

PRINSES BEATRIXSCHOOL: (G.L.O.B.) voor jongens en meisjes met kleuterklassen aan de Wageningenstraat.

PRINSES IRENEKLEUTERSCHOOL: voor jongens en meisjes aan de Johan van Walbeeckplein.

INGESCHREVEN WORDEN OP DE:

a. HENDRIK- OF WILHELMINASCHOOL TE PIETERMAAI: **Leerlingen van de MULO-klassen 1 t/m 10 ,wonende ten WESTEN van Parera, Coronetweg, Helenastraat** en TEN OOSTEN van **Belvederestraat, Naniesteeg, Bajonetstraat** en **Sabasteeg.**

b. JOHAN VAN WALBEECKSCHOOL: Leerlingen van de Mulo-klassen 1 t/m 10 (en kleuterklassen) wonende TEN NOORDEN van **de Caracasbaaiweg** en TEN OOSTEN van **de Comancheweg.**

c. GOUVERNEUR JOHANN RUDOLF LAUFFERSCHOOL: Leerlingen voor de Mulo-klassen 1 t/m 10 (en kleuterklassen) wonende IN DE WIJK TUSSEN BUENA VISTA EN DE COMANCHEWEG.

d. JOAN MAURITSSCHOOL te Mundo Nobo: Leerlingen van de Mulo-klassen 1 t/m 6 (en kleuterklassen) wonende **TEN WESTEN van de Belvedèrestraat, Naniesteeg, Bajonetstraat en Sabasteeg tot aan de wijk Buena Vista.**

e. PEDRO LUIS BRIONSCHOOL: te Kintjan (Steenrijk) Leerlingen vor de Mulo-klassen 1 t/m 7 (en kleuterklassen) woonachtig in het **STADSGEDEELTE** dat ligt **TEN OOSTEN van de Pareraweg, Coronetweg, Helenastraat en TEN ZUIDEN van de Caracasbaaiweg.**

f. EMMASCHOOL aan de Theaterstraat: Leerlingen voor de G.L.O.B.-klassen 1 t/m 7 (en kleuterklassen) wonende TEN WESTEN van **Sint Jago, Ooststraat, Woutersplein, Damsteeg,** Gautinosteeg, en tot aan de Sint Annabaai.

g. WILLEM DE ZWIJGERSCHOOL in de Frederikstraat te Otrabanda: Leerlingen voor de G.L.O.B.-klassen 1 t/m 7 (en kleuterklassen), wonende TEN WESTEN van **Buena Vista tot aan de Sint Annabaai.**

h. ORANJESCHOOL aan de Oranjestraat: Leerlingen voor de G.L.O.B.-klassen 1 t/m 7 (en kleuterklassen), wonende TEN OOSTEN van **Sint Jago, De Sint Jagoweg, Ooststraat,** Woutersplein, Damsteeg, Gautinosteeg en tot aan de Comancheweg.

i. PRINS BERNHARDSCHOOL te Weis Afó: Leerlingen voor de G.L.O.B.-klassen 1 t/m 6 (en kleuterklassen) wonende **in de wijk BUENA VISTA EN TOT AAN DE COMANCHEWEG.**

j. PRINSES BEATRIXSCHOOL aan de Wageningenstraat: Leerlingen voor de G.L.O.B.-klassen 1 t/m 6 (en kleuterklassen), wonende ten OOSTEN van de **Sittardstraat, Velpstraat, Salinja tot aan de Rijkseenheidboulevard.**

k. PRINSES IRENEKLEUTERSCHOOL: aan de Johan van Walbeeckplein: Leeringen voor de kleuterklassen, wonende **ten Westen van de Pareraweg, Berg Alltena, Coronet, Helenastraat en TEN OOSTEN van de Belvederestraat, Naniesteeg, Bajonetstraat en Sabasteeg.**

BIJ DE INSCHRIJVING VAN LEERLINGEN DIENT OVERGELEGD TE WORDEN:

1. He trouwboekje of een uittreksel uit het geboorteregister.
2. Het laatste betalingsbewijs voor de leerlingen, afkomstig van betalende scholen.

TOELATINGSLEEFTIJD:

Op 1 september 1959 moeten de leerlingen voor:
a) de MULO-kleuterklassen de leeftijd bereikt hebben van 3½ jaar.
b) de G.L.O.B.-kleuterklassen de leeftijd bereikt hebben van 4 jaar.
c) het eerste leerjaar van de MULO-scholen de leeftijd bereikt hebben van 5½ jaar.
d) het 1ste leerjaar van de GLOB scholen de leeftijd bereikt hebben van 6 jaar.

OVERLEGGING VAN HET POKKENBRIEFJE KAN GESCHIEDEN:
a) op de dag van inschrijving, of
b) op de eerste schooldag.

Donderdag a.s. in club C.P.N.

Grote revanche - wedstrijden van CURACAOSE TAFELTENNIS-KAMPIOENSCHAPPEN

In de laatste twee weekenden is er in de gymnastekzaal van de Schroederschool op sportieve wijze gevochten, om de jaarlijkse kampioenstitels in de diverse tafeltennis-klassen.

Het waren veelal spannende wedstrijden van goed technisch gehalte en er vielen nogal verrassende uitslagen. Uiteindelijk kan er in elke afdeling slechts één de kampioen worden en de rest der spelers zal pas het volgende jaar een gooi naar de titel kunnen doen. Doch revanche nemen voor geleden nederlagen kunnen zij al eerder. De afdeling tafeltennis van de Sport-en Ontspannings-Vereniging der Combinatie-Pletterij-Nederhorst, heeft het initiatief genomen om a.s. donderdag 30 juli des avonds om acht uur de revanche-wedstrijden der open-Kampioenschappen in haar club op Koraal-Specht, te organiseren.

Daarvoor zijn allereerst uitgenodigd degenen die de kwart-finales hebben bereikt en enige andere spelers, die een opvallende prestatie hebben geleverd. Donderdag a.s. vinden dan de revanche-wedstrijden voor de heren A-klasse plaats en maandag 3 augustus a.s. die voor de dames A en B-klasse. Deze laatste eveneens in de CPN-clubs des avonds om acht uur.

Voor beide avonden werd door mevrouw A. De Vreese een prijs beschikbaar gesteld, voorwaar een sportief en royaal gebaar van deze zo sportieve C.H.C.-speelster.

Wilt U genieten van felle rivalenstrijd in aan techniek en sensatie rijke wedstrijden, dan op naar de CPN-club.

Wie zal de kampioen Markiet een nederlaag toebrengen? Coffi. Bakhuis of Davelaar? Wij vragen ons echter niet aan voorbeschouwingen.

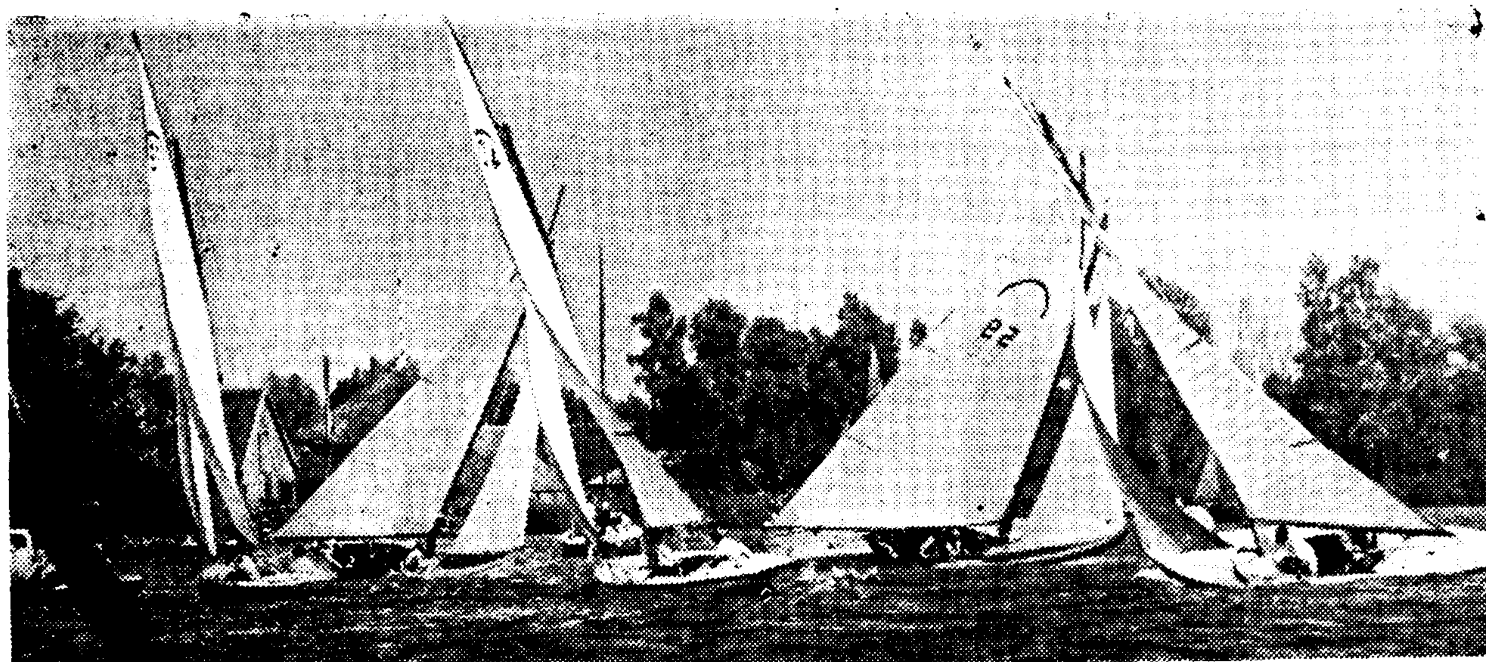
De deelnemers aan de revanche-wedstrijden op donderdag 30 juli zijn: MARKIET, kampioen 1959, Bakhuis (Los Millionarios) Davelaar (ENJ), Wentwoord (Happy Fellows), Meyer (CPN) Walters (POC) Vlieg (Los Millionarios), Clarinda (Los Millionarios, Coffi (ENJ) en Arvelo (ENJ).

De deelneemsters aan de wedstrijden op maandag 3 augustus a.s. zijn: Mevr. Holster (Kampioene 1959 A-klasse) juffr. Groenendaal (Kampioene 1959 B-Klasse.) Mevr. de Vreese (CHC), Mevr. Moreno en juffr. Capriles (CSC) Mevr. Bollaard en juffr. v.d. Water (CPN) Mevr. Huiskes en mevr. Herwig, (Asiento), juffr. Maharay (Los Milionarios).

RAYMOND KOPA naar Reims

Raymond Kopa, de Franse international, zal na een driejarig verblijf bij Real Madrid, terugkeren naar zijn oude club, Stade de Reims. En dat met ingang van het nieuwe seizoen. Reeds eerder was er een accoord tot stand gekomen tussen de Madrileense club en Reims over een transfer van Kopa, maar hierbij was bepaald, dat Kopa eerst met ingang van het seizoen 1960—1961 vrij zou zijn om voor de Franse club uit te komen. Daarop diende Anderlecht zich aan als gegadigde voor Kopa voor het seizoen 1959-1960. De Belgen rammelden met de geldbuidel en waren bereid aan Real Madrid een hoog transferbedrag te betalen om zich voor een seizoen van de diensten van Kopa te verzekeren. Maar toen men dit in Reims hoorde, stelde men ook daar zijn kandidatuur.

Zo ontstond er een touwtrekken om Kopa, dat onlangs beslist is ten gunste van Reims, nadat Anderlecht, dat in principe reeds tot een accoord was gekomen met de Madrilenen, zich ten gunste van de Franse club had teruggetrokken. Ook Kopa heeft zijn instemming betuigd met een transfer van Real Madrid naar Reims. Reims heeft ermee ingestemd de condities, waarop het accoord tussen Real Madrid en Anderlecht berustte, over te nemen, hetgeen o.a. inhoudt, dat Reims tijdens het aanstaande seizoen drie wedstrijden in Spanje zal moeten spelen. Voor de Franse club betekent dit, dat het transferbedrag binnen redelijke grenzen blijft.

Kaagweek. Onlangs zijn op de Kaag de nationale wedstrijden met de bekende ontmoetingen Holland — Friesland en Curaçao — De Kaag begonnen. De regenbogen tijdens de Holland — Friesland-ontmoeting.

Venezolaanse Cinco y Seis

Favorieten van pers en radio faalden jammerlijk

Onze „fijas" stelden voor de tweede achtereenvolgende week niet teleur

De met veel enthousiasme bestreden races van zondag werden, zoals wij vrijdag jl. in onze voorbeschouwingen voorspelden, geen overwinningen voor de favorieten, die door pers en radio gekozen werden. Het is slechts twee „fijas", namelijk Llamarada (1e race) en Tacana (4e race, onze „fija") na een heel spannende wedsrtijd gelukt, hun favorieten kleuren hoog te houden. De overige eerste favorieten, zoals Borde, Tucuso, Bienmesabe en Dos de Bastos, hebben over de gehele linie gefaald. Er kwam verder geen verandering bij de cuadros van zes. Het totaal blijft dus acht cuadros met de zes winnende paarden. Deze zijn, zoals wij al vermeld hebben 112.946,50 bolivars waard. Bij de cuadros met vijf paarden, werden er 32 formulieren bij gevonden. Het totaal is nu: 286 cuadros met vijf. Deze ontvangen elk het bedrag van 2106,20 bolivars. In het totaal werden er 185,981 cuadros verkocht. Het totale bedrag bedroeg 2.689.203 bolivars.

Primera válida (1600 meter)

Deze eerste race, die tussen tien „criollos" van kategorie E gestreden werd, is na een zeer spannende race tussen Pesetero en Llamarada door laatstgenoemde draver, met een neusverschil gewonnen. **LLAMARADA** met jockey Nestor Perez, de grote „fija" van deze primera válida, was vanaf het startsignaal de leider van het peleton, op de hielen gevolgd door Pesetero en Caraure. Over veel reserves beschikt de eerste favoriet van „La Fusta" niet, want op de 800 meter liep hij een achterstand in. **Het waren Pesetero en Llamarada, die toen samen kop aan kop om** de overwinning vochten. Zoals wij al eerder vermeldden, werd Llamarada de winnaar met een neusverschil. Derde en vierde waren Miss Ecuador en Vengador.

Segunda válida (1600 meter)

Het paard **SKOOTER**, dat de vorige week met Bustamante op de rug, zo lelijk faalde, bracht zondag een zeer prachtige overwinning op zijn naam, toen jockey Urdaneta hem als eerste over de „meta" joeg. Het is bovengenoemde draver van de start af gelukt de leidende positie te veroveren. Met veel élan behield deze zoon van „Burnt Brown" deze zo begeerde plaats, en zegevierde toen met alle franjes, een „punta-punta"-overwinning op zijn medestrijders. Tweede van deze race was Bastimento. Derde en vierde werden Blante en Armonico. Onze „batacazo" stelde ons weer teleur, hij eindigde namelijk als nr 7. Het paard Skooter heeft verder het rekord over 1600 meter verbeterd. Zijn tijd was 101 3 5 seconden.

Tercera válida (1200 meter)

Het paard **NIKOLAI** met jockey Virgilio Gonzalez verraste weer velen, toen hij in deze derde race de „imperdible" Tucuso met alle franjes klopte. Het heeft menige cinco-y-seis-enthousiast gespeten, dat de grote favoriet Tucuso niet eens zijn naam wist hoog te houden. Over de gehele linie heeft deze formidabele draver gefaald. Wij vragen ons af, hoe het mogelijk is, dat een paard als Nikolai een formidabele draver als Tucuso, die in zes wedstrijden tegen betere paarden, altijd als de winnaar uit de bus te voorschijn kwam, zo kon teleurstellen. Enfin, in Venezuela zal men zeker het antwoord hebben, aangezien de grote „meesters" te veel geld met een overwinning van zo'n grote favoriet verliezen. Zoals wij bij het begin vermeldden, werd Nikolai de winnaar van deze tercera válida. Als tweede eindigde Monte Alban. Derde en vierde waren Ferroso en Zarpazo. Zoals men kan uitmaken, was Tucuso niet eens in de „marcador"! Greek Sailor werd op het laatste ogenblik uit deze race teruggetrokken

Na de tercera válida ging de clásico „Dia de la Marina de Guerra y Mercante" van start. Deze race werd een overwinning voor **Villa Real** met jockey Gustavo Avila. De eerste prijs bestond uit een trofee en 40.000 bolivars.

Cuarta válida (1300 meter)

Onze „fija" **TACANA** met jockey Manuel Camacaro, stelde ons niet teleur. Het is voor de tweede opeenvolgende week, dat onze „fija" onze kleuren hoog houdt. In deze race waren het Llanero, Afelpada, Ravita en Enrocado, die direkt na het startsignaal om de eerste plaats vochten. Llanera, die een veel betere sprint bleek te bezitten, werd op de 700 meter de koploper. Met nog slechts 150 meter voor de boeg, ging pas onze „fija" haar kunnen tonen. Met alle reserves en versnellingen, waarover zij beschikte, schoot zij de koploper Enrocado, die intussen Llanera onttroond had, voorbij. Met een paarde-lengte-verschil op haar tegenstanders kruiste Tacana de eindstreep. Tweede werd Enrocado. Derde en vierde Llanera en Ravita.

Quinta válida (1800 meter)

Jockey Gustavo Avila behaalde in deze vijfde race zijn tweede overwinning van de middag, doordat hij het paard **EMPEROR (llave dos)** „tiro a tiro" over de eindstreep joeg. Vanaf de start zag Avila kans deze rood-bruine hengst als de koploper te dirigeren. Bij de meters veroverde hij verder terrein op zijn rivalen en was bij de eindspurt heer en meester van het trajekt. Zijn positie kwam niet in moeilijkheden en kruiste hij de „meta victorioso". Tweede werd Maquilero; derde en vierde waren Macuto en Heliogabalo. De grote favoriet Bienmesabe werd nr 8.

Sexta válida (1800 meter)

De drie maanden afwezige draver **PESQUISO** met jockey Balsimino Moreira, had niet veel moeite met de viktorie in deze laatste race. Deze bruine hengst, die door de lange rust in betere konditie scheen te zijn, werd de koploper vanaf het startsignaal. Deze positie behield hij tot de finishlijn, om zo een „punta punta" overwinning op zijn naam te plaatsen. Tweede werd Porvenir; derde was Dos de Bastos en Lido vormde teen de „marcador".

Sportberichten

De Brabander Piet Damen is op het circuit van Zandvoort kampioen van Nederland op de weg bij de professionals geworden.

Damen werd in de derde en laatste rit tiende en verzamelde daardoor in totaal 17 punten. In het algemeen klassement eindigde Bram Kool op de tweede plaats met 22 punten en Joop Captein werd derde met 23 punten. De laatste rit over 252 km werd gewonnen door Coen Niesten (Beverwijk) in 6 uur 15 min. 43 sec. De uitslag was verder: 2. Van den Borgh (echt.) op 8 sec. 3. Jo de Haan (Klaaswaal), 4. Joop van der Putten (Den Haag), 5. Gerrit Voorting (Roosendaal). 6. Joop Captein (Amsterdam), 7. Gijs Pauw (Utrecht), 8. Bram Kool (Delft).

—x—

Italië is thans reeds winnaar van de Europese zone van het Davis Cup tournooi. Zondag behaalde Italië tegen Spanje te Milaan nl. een beslissende 3-0 voorsprong. De Italianen Pietrangeli en Sirola versloegen in het dubbelspel de Spanjaarden Gimeno en Couder met 6-4, 8-6, 6-4. Italië zal in de volgende ronde uitkomen tegen de winnaar van de wedstrijd Australië — Cuba.

Mevr. Batista doet beroep op Mevrouw Eisenhower

Een woordvoerder van het Witte Huis heeft vandaag desgevraagd bevestigd, dat mevrouw Batista, de echtgenote van de verdreven president van Cuba, een brief aan mevrouw Eisenhower geschreven heeft, waarin zij haar verzoek haar invloed aan te wenden om een inreisvergunning in de Verenigde Staten te krijgen voor de voormalige Cubaanse president.

De woordvoerder weigerde nadrukkelijk te zeggen, of aan het verzoek gevolg zal worden gegeven. In bevoegde Amerikaanse kringen gaf men te kennen, dat mevrouw Eisenhower zeker de ontvangst van de brief zal bevestigen en hem zal doorsturen naar het State Department, dat terzake een beslissing moet nemen.

Ongeveer twee weken geleden verzocht Batista aan de Amerikaanse ambassade te Ciudad Trujillo een inreisvisum voor de Verenigde Staten, waar zijn echtgenote al verschillende maanden vertoeft. Officieel is de aanvraag nog steeds in studie. Volgens inlichtingen uit bevoegde Amerikaanse bron is het verzoek van de oud-president te Washington betrekkelijk koel ontvangen.

Gewijzigde promotie- en degradatie-regeling voor betaald voetbal in Nederland

Het bondsbestuur van de KNVB heeft in zijn zaterdag gehouden vergadering een gewijzigde promotie- en degradatie-regeling voor het betaalde Nederlandse voetbal vastgesteld. Deze regeling die geldt voor het seizoen 1959/60 houdt onder meer in, dat niet meer twee, doch drie teams automatisch uit de eredivisie degraderen.

De kampioenen van de beide eerste divisies promoveren, zoals gebruikelijk was, automatisch naar de eredivisie. De nummers twee en drie van de eerste divisie A en B spelen een gehele competitie om de derde plaats in de eredivisie.

De volledige regeling ziet er als volg uit. Eredivisie: nummer een van de eredivisie verkrijgt ingevolge de bepalingen van het huishoudelijke reglement de titel kampioen van Nederland. **De nummers een, twee en drie van de eredivisie spelen een gehele extra-competitie om een plaats voor deelneming aan de wedstrijden om de Europacup. De nummers 16, 17 en 18 van de eredivisie degraderen automatisch naar de eerste divisie.**

Eerste divisie: De nummers een van de eerste divisie A en B promoveren automatisch naar de eredivisie. De nummers twee en drie van de eerste divisie A en B spelen een gehele competitie om een plaats in de ere-divisie. De nummers laatst van de eerste divisie A en B degraderen automatisch naar de tweede divisie.

Tweede divisie: De nummers een en twee van de tweede divisie A en B promoveren automatisch naar de eerste divisie. De nummers drie van A en B spelen een gehele competitie om een plaats in de eerste divisie. **De drie laatst geplaatste elftallen van de tweede divisie A en B — in totaal dus 6 clubs — komen in aanmerking voor teruggang naar het amateurvoetbal.** Met dien verstande dat zij de nummers voorlaatst van het seizoen 1958 59, te weten ONA en Velocitas op een nader door het sectiebestuur betaald voetbal vast te stellen wijze, eventueel in twee groepen, een gehele of halve competitie zullen spelen om het aantal plaatsen dat nodig is om de aanvang van het seizoen 1960 1961 te komen tot een afdeling van 18 elftallen voor de tweede divisie, daarbij rekening houdende met de elftallen welke krachtens de thans geldende bepalingen overkomen van het amateurvoetbal. Indien de verenigingen ONA en/of Velocitas, welke ingevolge de promotie- en degradatieregeling voor het seizoen 1958/59 in aanmerking komen voor teruggang naar het amateurvoetbal, in het seizoen 1959/60 een plaats bezetten welke recht geeft op promotie, zullen deze verenigingen niet behoeven deel te nemen aan de competitie voor het het behoud van hun plaats in de tweede divisie.

Het bondsbestuur van de KNVB heeft voorts besloten voor het seizoen 1959/60 geen competitie om de K.N.V.B.-beker te organiseren aangezien de laatste jaren de bekercompetitie niet aan de verwachtingen hebben voldaan.

Het bestuur hoopt te zijner tijd te komen met een nieuw plan ten aanzien van de wedstrijden om de KNVB-beker.

Moeilijkheden bij verkiezingen in Belgisch Kongo

In Belgisch Kongo worden reeds enige tijd plaatselijk verkiezingen gehouden voor gewestelijke raden en wijkraden, die aanvankelijk vlot verliepen doch waarbij zich nu moeilijkheden gaan voordoen, vermoedelijk als gevolg van een fluistercampagne van extremistische nationalisten.

De vorige maand is te Boma nog een zwager van de nationalistische leider Kasavoeboe gekozen, doch toen onlangs Thysstad voor de verkiezingen aan de beurt was, kwamen van de 1.500 kiezers er slechts 15 op.

Een onderzoek in Leopoldstad heeft uitgewezen dat extremisten van de Abako een campagne voor Boycot van de verkiezingen voeren.

Officiele Mededelingen — NA.VO.BO. —

WEDSTRIJDUITSLAGEN KLASSIFIKATIE-TOERNOOI DAMES:

Oasis — T.O.P.	1—3	De Soto — Juvenia	3—0
De Soto — Venus	1—3	Bl. and White — T.O.P.	3—1
Bl. and White — Super Stars	3—1	De Soto — Super Stars	3—0
Juvenia — Universal	2—3	Bl. and White — Oasis	3—0
De Soto — Oasis	3—2	T.O.P. — Juvenia	3—0
Juvenia — Super Stars	1—3	Venus — Super Stars	3—0
T.O.P. — Universal	3—1	Oasis — Juvenia	3—2
Bl. and White — Venus	2—3	T.O.P. — Super Stars	3—0
De Soto — T.O.P.	0—3	Oasis — Universal	0—3
Bl. and White — Juvenia	3—0	Bl. and White — De Soto	3—0
Venus — Universal	0—3	T.O.P. — Venus	3—0
Oasis — Super Stars	3—1	Bl. and White — Universal	3—0
Universal — Super Stars	1—3	De Soto — Universal	2—3
Oasis — Venus	0—3	Juvenia — Venus	1—3

EINDSTAND KOMPETITIE DAMES:

T.O.P.	7	6	1	12	19—[illegible]
Black and White	7	6	1	12	20—5
Venus	7	5	2	10	15—10
Universal	7	4	3	8	13—12
De Soto	7	3	4	6	12—14
Super Stars	7	2	5	4	8—17
Oasis	7	2	5	4	9—18
Juvenia	7	0	7	0	5—21

De vereniging „T.O.P." en „BLACK AND WHITE" promoveren naar de A-klasse.

WEDSTRIJDUITSLAGEN KLASSIFIKATIE-TOERNOOI HEREN:

Fleur de Marie — Asiento	1—3	Bl. and White — Chinese Club	2—3
Black and White — Asiento	3—2	Aquino — Maccabi	2—3
Aquino — Fleur de Marie	3—1	Asiento — Chinese Club	2—3
Chinese Club — Maccabi	2—3	Black and White — Maccabi	1—3
Bl. and White — Fl. de Marie	3—1	Aquino — Asiento	3—1
Asiento — Maccabi	1—3	Fleur de Marie — Chinese Club	1—3
Aquino — Chinese Club	3—0	Aquino — Black and White	3—2
Fleur de Marie — Maccabi	0—3		

EINDSTAND KOMPETITIE HEREN:

Maccabi	5	5	0	10	15—[illegible]
Chinese Club	5	4	1	8	14—[illegible]
Aquino	5	3	2	6	11—10
Black and White	5	2	3	4	11—1[illegible]
Asiento	5	1	4	2	9—1[illegible]
Fleur de Marie	5	0	5	0	3—15

De verenigingen „MACCABI" en „CHINESE CLUB" promoveren naar de A-klasse.

INSCHRIJVINGEN:

„Sithoc": heer R. Ginaro.
„Juvenia": Mej. A. Hurtado.
„Universal": Mej. I. Garcia en mej. B. Atienzo.
„Arsenaal": heer N. van Woerkom.
„Super Stars": mej. L. Cratsz en mej. L. Anthony.
„Aquino": de heren C. Römer, I. Senior, J. Francisco, C. Riley, R. Francisca, N. Bernadina, R. Bernadina, R. Betrain, V. Boom, R. Isidora, S. de Lannoy, J. de Leeuw, R. Paula, H. Gummarus en R. Zoetrum.
„Black and White": de heren L. Joubert, M. Mau Asam, M. C. Quivooy, R. Schoonhoven en A. Bernadina.

AFSCHRIJVINGEN:

„Asiento": M. C. Quivooy, H. de Graaf, J. Neder Helman, T. Pattijn, L. Verschoor, A. van den Toorn, L. Ezechiels, L. Verschoor-Hansen, C. Pattijn—Groenenboom en M. Teuben.

BOETES:

De vereniging „Black and White" (heren) wordt beboet met *f* 2.50 wegens het spelen met een ongerechtigd speler in de wedstrijd Black and White — Asiento, gespeeld op 4 juni 1959.

JAARVERGADERING:

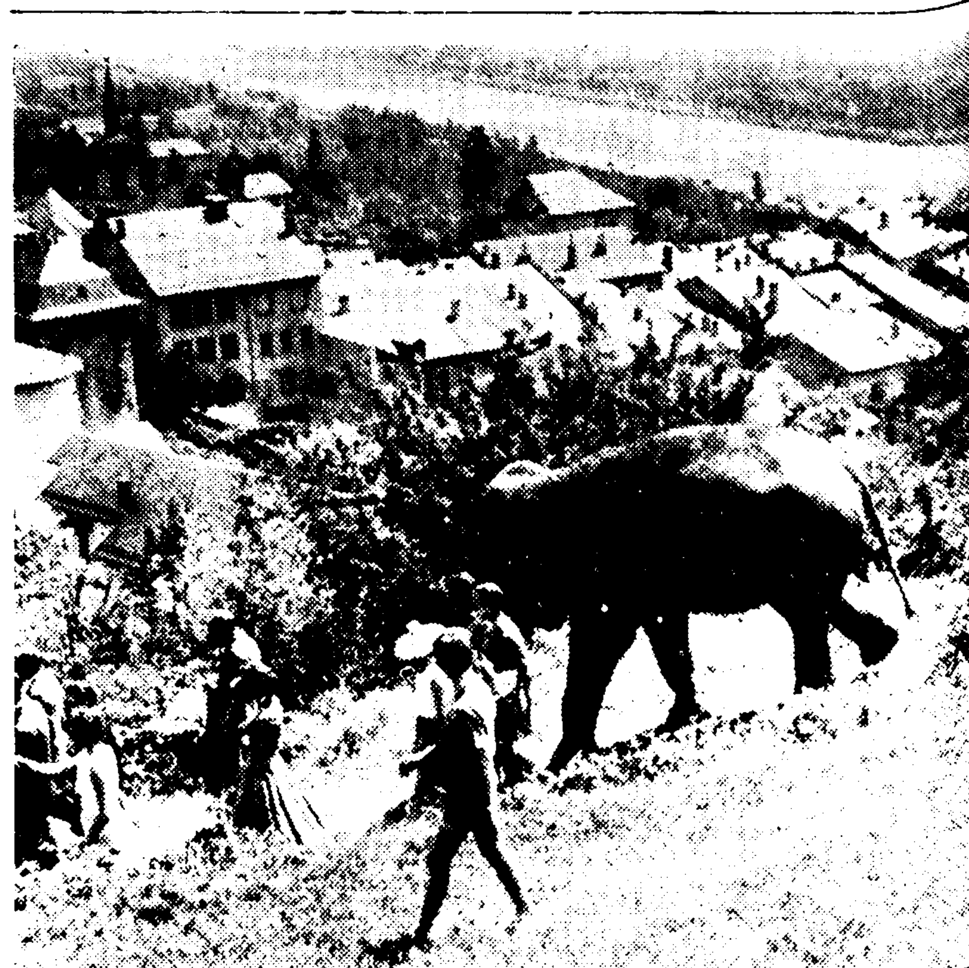
De Jaarlijkse Algemene Vergadering van de NAVOBO wordt gehouden op vrijdag 31 juli 1959 in de zaal van de NABLO te Mundo Nobo. Aanvang 20.00 uur precies.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen alg. vergadering van 28 feb. 1959
3. Mededelingen.
4. Bekeruitreiking aan kampioenen en sub-kampioenen.
5. Pauze.
6. Verslag kascommissie — benoeming nieuws kascommissie.
7. Verkiezing straf- en protestcommissie.
8. Verkiezing Commissie van Beroep.
9. Benoeming Reglementscommissie.
10. Benoeming Financiële Commissie.
11. Verkiezing Bondsbestuur.
12. Rondvraag.
13. Sluiting.

De aangesloten verenigingen worden er aan herinnerd, dat zij in de algemene vergadering vertegenwoordigd dienen te zijn en hiertoe een machtiging te hebben afgegeven.

HET BESTUUR

Slechts langzaam vordert de reis van Jumbo door de bergen. De zware olifant heeft het meeste last bij het bergafwaart gaan en bij elk bergdorp wordt de karavaan opgehouden door de nieuwsgierige bewoners. Foto: Jumbo sukkelt de weg af, omgeven door kijklustigen